

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

СИМВОЛИТЕ НА СКЪПОЦЕННИЯ КАМЪК

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
Още няколко думи за увещание и насърчение	8
Символите на Христовата Вяра	11
1. Видението в сферата на Дървения Скипър	11
2. Видението в сферата на Дървената Чаша	20
3. Видението в сферата на Дървения Кръст	28
Символите на Христовата Надежда	36
1. Видението в сферата на Златната Тръба	36
2. Видението в сферата на Златния Пръстен	43
3. Видението в сферата на Златната Корона	53
Символът на Христовата Любов	62
1. Видението в сферата на Златния Светилник	62

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Съдейки по злобата и яростта на дявола, станали като ужасяващи бури върху сърцето ми, аз вече усещам, че скоро ще спра да пиша пророчески книги и Господ Исус ще промени съдбата ми. Не защото не бих могъл да напиша още десет или сто книги, а защото моите свидетелства вече са почти изпълнени според Божия Съвършен план и аз достигнах пред Него да бъда като жетвар, събрал снопите си.

В първия сноп от свидетелства Господ ми даде пророчески видения против религиозно-демоничния Вавилон, във втория сноп – видения против началства и власти на Злото, както и против самия дявол и Сатана, а в третия сноп - видения за Сион и Небесния Ерусалим. Тези три снопове със свидетелства се преплетоха през годините, тъй щото верните Божии чеда получиха както много изобличителни, така и много увещаващи и насърчителни книги.

В голямата си ревност за Божието Свято Дело, аз силно се надявах Хълмът Мория да заблести с всичката си привлекателност и така мнозина християни да го пожелаят в сърцата си и да се възкачат духовно на него. Аз вярвах, че когато хората прочетат благодатните видения, давани ми от Исус, те ще разберат, че наистина съществува една прекрасна и истински доказана алтернатива на човешките и религиозни тресавища. Алтернатива на отдавна отпадналото от Бога християнство. За съжаление стотици и хиляди човеци ме прецениха през лупите на сатанинската заблуда, като се съблазниха, че не посещавам земните им църкви, нито участвам в земните им събрания. Те, които имаха самочувствие на камъни, категорично ме отхвърлиха и похулиха като съблазнител и проводник на гибелна ерес.

Аз и до днес не дочаках нито един лидер на земното християнство, който да пристъпи пред прага на дома ми с Божието Слово в ръцете си, тъй щото аргументирано да ми докаже колко погрешни, съблазняващи и злотворни са книгите ми. Аз и до днес не дочаках лаят на религиозните кучета и воят на религиозните вълци да стигне пред лицето ми. И тогава – лице в лице – тия кучета и вълци на дявола да ми предоставят неоспорими

доказателства, че те са в Истината, а аз в лъжата. А ако има причина да не ги дочаках и те все така да вършат подмолно злите си дела против служение "Мория", то тази причина е само една:

Потъмнелите и напукани тухли на сатанинската заблуда никак не биха издържали на личен духовен сблъсък с един камък от Сион!

Те никак не биха могли да намерят нито един стих в Божието Слово, с който да оправдаят мръсната си търговия, лукавата си теология и гнусния си кариеризъм. Те никак не биха могли да оправдаят златните американски идоли, в които са повярвали, и които са им дали доволно пари и всякакви користи и поощрения, за да мълчат и оправдават вавилонската им кампания. Или, както е казал един мъдър човек:

Най-трудно е да убедиш в Истината оня нечестивец, който печели заплатата си с лъжа!

Ето така Вавилонските служители получават заплати от Вавилон, за да съблазняват с мерзостите на блудницата всичките човешки сърца.

Аз те моля да си представиш това, понеже тази книга не може да продължи, ако човеците не разберат колко скъпоценна и спасителна е тя. Аз те моля да си спомниш написаното в "Откровението на Йоан" за съблазняващия Вавилон:

"И един силен ангел взе един камък голям като воденичен, та го хвърли в морето и рече: Така стремително ще бъде тръшнат Вавилон, великият град, и няма вече да се намери..."¹

А след този стих нека прибавя и друг, излязъл от устните на Исус, нашият Господ:

"А който съблазни едно от тия малките, които вярват в Мене, за него би било по-добре да се окачеше на врата му един воденичен камък, и да потънеше в морските дълбочини..."²

Какво значи на някого да му бъде окачен на врата воденичен камък, та да потъне в морските дълбочини?

Това значи Божият Гняв да заповяда подобен безумец да бъде обвързан в съдбоносни връзки с Вавилон. Толкова съдбоносни, щото когато Бог

¹ (Откровение 18:21)

² (Матея 18:6)

тръшне стремително Вавилон в дълбочините на бездната, то с него да полети всеки, който му е уповавал и го е направил основа на живота си.

А сега нека да продължа в тази плоскост на разсъжденията си, за да дам развитие на темата. Представи си, братко мой, тоя воденичен камък Вавилон. С всичките му съблазни, за които вече си прочел в книгата за **“Хвърленият зар на съблазънта”**. Представи си как хиляди по хиляди се втурват към воденичния камък, за да получат користите, обещани им от лукаво преправения благодетел. Те не са били преобразени от Божия Свят Дух, за да са скъпоценни диаманти на Исус. Те нямат в сърцата си духовна твърдост и безкомпромисност, за да устоят на сатанинските изкушения и съблазни. Те просто са като малки метални пращинки, намагнетизирани от големия съблазняващ магнит. Той се приближава над тях, а те мигновено реагират, понеже се подклаждат плътските им страсти, влечения и желаниа. И ето, че всичката тая човешка пръст, всичката тая Адамова глина вече попада в руслото на дяволската воденица, където яростно се върти Вавилонският камък на съблазънта. И всеки, попаднал в контакт със стените му, бива смлян на прах. Точно така, както житото се превръща на брашно, когато попадне под обикновен воденичен камък. Представи си също как тая глинена прах скоро се превръща на каша и кал поради водите на нечестията, които текат сред Вавилонския камък. Ето с такава кал грънчарите на дявола (разбирай дипломираните специалисти по теология) започват да извайват и подреждат грънци, направени по един образ и по едно подобие – тези на човека-Антихрист. А всеки от тези грънци, като вика “Алелуя” и “Амин”, отива да жертва на бесовете и да се изпича във всичкия възможен огън на дяволските съблазни.

Ще общуваш ли с такива грънци, братко мой? Ще им кажеш ли, че Бог е Благодат, когато грънците са изпечени в огъня на всяка търговия и нечестие? Ще им кажеш ли, че блаженствата в Сион струват повече от благословенията долу, когато всеки от грънците е бил изпечен с чуждия огън на Аароновите синове? Ще им кажеш ли, че Духът на Мъдрост и на Откровение, Който Отец щедро ни е дал от Небето, е по-желателен от всичките измишления на религиозната пръст, наречени теология?

Бъди сигурен, че грънците няма да те разберат, понеже те веднъж вече са имали съдбоносно общение с воденичния камък на Вавилонската съблазън. Те са били смлени, претрити и превърнати на грънци, за да бъдат до самия свършек чедата на лукавия – дух от духа му, съблазън от съблазните му, сърца от сърцето му.

А сега си представи как там – край бясно въртящия се воденичен камък – се приближат няколко скъпоценни диаманта. Представи си също как диамантите попадат в руслото на въртящия се камък, за да влязат в духовен сблъсък със стените му...

Какво му се пише тогава на Вавилон? Ще може ли той да счупи диаманти така, както е стривал на прах чедата с падналото Адамово естество? Ще може ли да промени състава им или да намали блясъка и твърдостта им? Ще успее ли с чародейства да ги напука или с анатемосване да ги разруши на прах?

Истината е, че по Вавилонския камък ще се появят пукнатини, които скоро ще се превърнат в разрушителни пробойни. И тогава самият тъмен камък ще се разцепи и ще престане да се върти. Дяволът си дава сметка за това, което ти пиша. Макар лишен от разум, Сатана знае, че скъпоценните камъни от Сион са разруха и пълна загуба за царството му. Той никога не е успял да остави дори една драскотина върху който и да е диамант на Бога и Отца. Защото от всичките стени на Божия диамант го гледа Спасителят Исус. Гледат го Святите символи на Скъпоценния от Сион. Гледат го Съвършената Божия Сила и Могъщия Божий Гняв. Гледат го Святостта, Справедливостта и Мъдростта на Всевишния. И ако ти искаш да преживееш явлението на Този Скъпоценен Камък в живота си, то го направи с непоколебима вяра. С тази вяра, за която свидетелства Апостол Йоан в посланието си:

“Затова се яви Божият Син, да съсипе делата на дявола...”³

Знаеш ли какъв е смисълът на глагола “съсипвам”?

Той е такъв, щото се съсипва нещо, което преди това е било цяло. Ето така Вавилонският камък на съблазънта през всичките дълги векове е оставал цял. Но днес е времето диамантите да влязат в сблъсък с него, за

³ (1 Йоаново 3:8)

да проверят същинската сила на глагола "съсипвам". Защото съсипване има там, където Скъпоценният Камък от Сион влиза в сблъсък с тъмния камък на съблазънта. И аз, като желая от цялото си сърце да се съградиш върху Стените на Камъка Исус, падам на колене пред Него и Му казвам:

"Благословен да Си, Господи мой! Защото чрез водителството и благоволенията, което Си дал на пророка Си, Ти ще привлечеш мнозина към Себе Си. За да се влюбят в Стените Ти и да познаят Символите Ти! За да се съградят в Тебе и Ти Сам да се съградиш в тях! За да бъдат скъпоценни диаманти на Сион – от сега и до века! Амин и Амин!"

ОЩЕ НЯКОЛКО ДУМИ ЗА УВЕЩАНИЕ И НАСЪРЧЕНИЕ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Четири седмици Сатана бясно атакуваше тялото ми с всякакви стрели и сърцето ми с ураган от ужас. От сутрин до вечер аз трябваше да превъзмогвам на един и същи стрес – остри болки в гърдите и непоносимо стягане в главата. И от вечер до сутрин мозъкът ми биваше угнетяван с кошмарни сънища и отвратителни нелепости. А във всичко това аз виждах подтекста на едно зло и заплашително дяволско послание:

“Откажи се от тази книга! Да не си посмял да пишеш за символите на Скъпоценния Камък от Сион, защото ще те убия!”

Това послание, придружено с всички възможни демонични атаки, според плановете на дявола, трябваше да ме уплаши и аз разтреперан да му кажа:

“Ох, страшни Сатано! Спри се, моля те! Не ме атакувай, понеже сърцето ми трепери от ужасите ти! Аз толкова се страхувам за животеца си и така искам да си опазя скъпоценната кожа, че в тоз час ще зарежа всичката си работа!”

Да, ама не! Защото розовите сънища на дявола съвсем скоро ще се превърнат в един реален кошмар. Понеже той беше, е, и остава най-големият лъжец и манипулатор. Той, който не можа да ме убие след трите съдебни процеса против Езавел, Корей и Мамон, защо си мисли, че ще ме убие сега? Той, който не можа да си отмъсти след **“Дните на Злото”** и **“Излезте от нея, люде Мои!”**, защо си въобразява, че ще го направи сега? Той, който трепереше като парцал във виденията за **“Веригата и Присъдата”** и в **“Тъмната сянка на човекоубиеца”**, защо се амбицира, че този път ще пречупи Божия пророк? И най-сетне – тоя тъмен и проклет зар на лукавството и съблазънта дава ли си ясна сметка, че не го поразяват плът и кръв, та да ги блъска и ужасява, но Сам Господ Исус Христос е дошъл против него, за да съсипе делата му?

Казвам ти, братко мой, че въпреки всичките ужасни и яростни аргументи на Сатана против живота ми, аз ще се доверя на Божията Вярност и на Божието провидение, което ще опази дъха на устните ми и туптенето на сърцето ми. Но дори и Бог да би допуснал да пострадам или

умра, пак това никак не ме плаши, понеже ще си отида при Него и ще получа покоя и утехата, за които съм работил през всичките дни на младостта си.

А сега нека вече да ти запиша думите, които Исус изговори на сърцето ми, преди да ме въздигне в Залата Си, където е изявен от Отца като Скъпоценен Камък от Сион. Господ отново беше до мен. И като докосна с ръка главата ми, за да ми отнеме болката, Той проговори, като казваше:

“Укрепи се, слуго Мой! Защото Аз не те оставих в неведение относно съпротивата, която дяволът щеше да насочи против живота ти, но те предупредих за нея. В крайна сметка – срещу един скъпоценен камък, изявен от Бога като пророка на Сион, дяволът ще упражни всичката си възможна сила. И ако ти още не си разбрал защо, то се върни и отново прочети виденията, на които те направих свидетел през цялата последна година. След подобни видения в сърцето на Божия противник остана унижена гордост и пронизано честолюбие. Понеже твоят Господ не го прониза никак тайно, та нещата да останат само между Мене, тебе и него.

Не, слуго Мой!

Аз го пронизах явно!

Развенчах го пред всичките му началства и власти!

Посочих участта му с Веригата и му определих Присъдата.

Изпепелих змийските свитъци на умноженото му беззаконие. Изобличих го пред очите на всичките Божии чеда като нечестив зар на лукавството и съблазънта, като пронизах стените му с Божиите мечове, които ръката ти държеше във всяко от последните видения. Какво му оставаше на Сатана след подобни съкрушителни видения? Нямаше ли той да се превърне в свиреп и отмъстителен звяр пред сърцето ти?

Но ето – ти още си жив, а той още е див!

Нека това да те насърчи, за да Ме последваш. Защото Аз съм верен не само да те опазя и съхраня, но и да те прославя в идещото време. Затова ти сега хвани ръката Ми и Ме последвай до Залата на Скъпоценния Камък. Защото там ще ти покажа Символите, които

Отец Ми постави върху Стените Ми. Дървените Символи на Моята Вера. Златните Символи на Моята Надежда. И Огнено-Златният Символ на Моята Любов...”

След тези последни думи Исус ми се усмихна, а аз хванах ръката Му, тъй щото духът и сърцето ми бяха извисени до Хълма Сион и до Залата на Скъпоценния Камък от Сион.

СИМВОЛИТЕ НА ХРИСТОВАТА ВЯРА

1. ВИДЕНИЕТО В СФЕРАТА НА ДЪРВЕНИЯ СКИПТЪР

Братко мой! Верни ми приятелю!

Нека като начало да поговоря с тебе за символите. Ти знаеш ли какво ще рече символ? Защото всички ние сме виждали символи в живота си неведнъж. Истината е, че символът означава духовно олицетворение. Той съчетава в себе си онези убедителни достойнства и превъзходства, с които да свидетелства за същината на онова, което символизира. За Свят и Съвършен Господ, Какъвто е Исус, символите идат, за да изявят още повече Неговата пълнота и божественост. За последните двадесет века в Църквата е говорено само за един или два от символите на Христовата Вярa, а именно – Кръстът и Чашата. Сякаш с тях християните са изчерпвали всичко, което е свързано с нашия Господ. Но Истината е, че върху Стените на Скъпоценния Камък има шест символа, а заедно със Златния Светилник в сърцевината на Камъка те стават седем. Да познаваш едно или две от седем е равносилно на това никога да не се изпълниш с Божията Съвършена пълнота. Апостол Йоан в началните стихове на Евангелието пише:

“Защото ние всички приехме от Неговата пълнота, и благодат върху благодат...”⁴

Самият изказ **“благодат върху благодат”** иде да ни покаже, че в приемането на Христовата пълнота, ние ще познаем символите на всяка от Стените на Скъпоценния Камък. Тъй щото Благодатта, дадена ни от познаването на една Стена, да бъде покрита от нова Благодат, свързана с познаването на друга Стена. А Апостол Павел отново ни насърчава към Христовата пълнота, като пише на Ефесяните следното:

“...докле всички достигнем в единство на вярата и на познаването на Божия Син, в пълнолетно мъжество, в мярката на ръста на Христовата пълнота...”⁵

⁴ (Йоан 1:16)

⁵ (Ефесяни 4:13)

Ето за този **“ръст на Христовата пълнота”** ще говорят всичките страници на тази пророческа книга. А като вземеш на предвид това, че символите върху Стените на Скъпоценния Камък са изява на Божията тайнствена Премъдрост, то тогава очите ти непременно трябва да бъдат отворени, а сърцето ти разширено, за да приемеш Божиите тайни и чрез тях още повече да осветиш и просветиш живота си. И така, братко мой, аз вече пристъпвах с моя Господ по златните улици на Небесния Ерусалим и двамата с Него се приближавахме до Божието Светилище. Така, влезли в Светилището, ние отново се намерихме пред Вратата на Залата. А там моят Господ ми проговори, като казваше:

“Докосни сърцето си, слуго Мой! Защото даровете и призванията от Бога са неотменими. Ти вече получи златен ключ за Моята Зала и той остава твой дар. Не просто дар за живота ти на земята, но дар за Вечността. Затова сега вземи ключа от сърцето си и го пъхни в ключалката, за да отвориш...”

С вълнение вдигнах десницата си и докоснах сърцето си. И тогава с удивление забелязах, че ключът наистина беше там. Така, взел ключа, аз го пъгнах в ключалката, като го завъртях надясно. След това натиснах Вратата, за да я отворя, а лицето ми отново беше обляно от чудесния блясък на сферите в Залата. И ето, че Исус ме подбутна с ръка и с твърде Благ и нежен Глас ми проговори, като казваше:

“Пристъпи в Залата Ми! Защото сега ти предстои да влезеш през всяка от седемте сфери, в които символите на Божията тайнствена Премъдрост свидетелстват за Камъка Ми...”

С вълнение послушах Исус и пристъпих напред в Залата. А тогава Господ мина покрай мен и се приближи до сферите, като ми каза:

“Виж първите три сфери. Защото това са сферите на Моята Вяра. Тук се намират Дървеният Скипър, Дървената Чаша и Дървения Кръст...”

Докато гледах с огромно благоговение към сферите, Исус ми даде знак с ръка, за да се приближа. Така аз тръгнах към първите три сфери, когато усетих странна и завладяваща свежест да идва отсред тях. Погледнах с усмивка към моя Господ, а Той настойчиво ми даваше знак да се приближа

още повече. Ето защо продължих да пристъпвам към сферите, а свежестта ставаше все по-голяма. Тя нахлу като полъх в сърцето ми и ме накара да се чувствам прекрасно.

“Какво става с мен, Исусе?” – попитах аз – “Каква е тази чудесна свежест, която сега изпълва сърцето ми? Откъде се появи и как да я разбирам?”

Господ се усмихна на въпроса ми и побърза да отговори, казвайки:

“Вместо да питаш Мене, попитай Апостола Ми Петър! Понеже на него дадох да бъде първият камък до Камъка от Сион. Той също изпита тази свежест, която сега изпитваш и ти...”

Думите на Исус ми се сториха чудни и аз все още не ги разбирах. Затова отново Го попитах:

“Как да Те разбирам, Спасителю мой? Какво значи да попитам Апостол Петър? Нима ще ми дадеш сега да говоря с него?”

Исус се разсмя на последните ми думи и поклати глава, отговаряйки:

“Няма смисъл да ти давам да говориш с Петър, след като той вече ти е дал отговор за всичко, което би решил да го попиташ. Но ти, като гледаш Дървените Символи на Моята Вяра, кажи Ми:

Къде би намерил Дървото, което е послужило за символите? Няма ли то да е на много високо място? А високите места не са ли свързани със свежест? Кое е високото място?”

“О, Исусе! Сега нахлуват стихове от Евангелието в сърцето ми. Тия стихове, в които е записано, че Ти взе със Себе Си Яков, Петър и Йоан и ги възкачи на една висока планина, насаме. Всъщност – на тая висока планина Ти им разкри Своята Вяра в Отца...”

“А останаха ли Моите Апостоли на тази висока планина или слязоха долу?”

“О, Господи! Те духовно завинаги останаха с Тебе на високата планина! Като Съвършени свидетели на Твоята Вяра...”

“А ти, слуго Мой? Какво би почувствал ти, ако се възкачиш с Мене на високата Ми планина?”

Докато Исус ме питаше, свежестта в сърцето ми се усили многократно. И тогава аз Му отговорих, казвайки:

“Бих се чувствал освежен, Исусе! Толкова освежен, колкото съм сега!”

“А би ли останал като Мой свидетел горе на планината?”

“Разбира се, Господи!”

“Виж тогава как нарече Петър телесния си дом в своето второ послание. Виж как той каза на вярващите:

“И мисля, че е право, докато съм в тая телесна хижа, да ви подтиквам чрез напомняне; понеже зная, че скоро ще напусна хижата си, както ми извести нашият Господ Исус Христос...”⁶

Къде се намират хижите? И къде по принцип човеците строят хижи?”

“О, Исусе! Хижите се строят високо в планините. И чак сега аз проумявам в пълнота, че Ти духовно Си ме въздигнал на Твоята висока планина. За да бъда една от хижите, в която пребъдва Твоята Вяра!”

“Запиши тогава думите Ми към Моята Църква, на която днес казвам:

Люде Мои! Искам стените ви до Моите Стени! Искам всички да се възкачите с Мене на Моята висока планина! Защото високата планина е за високи дървета и за хижи, в които пребъдва Моята Вяра. Само там ще се намерите освежени и изпълнени с трите символа на Моята Вяра – Дървеният Скипър, Дървената Чаша и Дървения Кръст.

А ти, слуго Мой, сега пристъпи до първата от сферите Ми. И като хванеш Дървения Скипър в ръцете си, последвай първия от седемте Божии Духове, за да свидетелстваш чрез него на Моята Църква...”

Освежен и премного благословен от думите на Исус, аз пристъпих към първата от сферите на Скъпоценния Камък, която блестеше като слънце. И ето, че Господ усили духовно възприятията ми, тъй щото ясно видях Дървения Скипър, като го хванах в ръката си. А тогава Божият Дух в сферата обгърна мен и Скипъра, като ми казваше:

⁶ (2 Петрово 1:13-14)

“Последвай Ме, слуго Господен! За да видиш и запишеш на книга как Скъпоценният Камък от Сион е изявявал Дървения Скипър на Своята Вяра в Бога и Отца!”

След последните думи на Божия Дух, аз полетях с Него към земята. И взирайки се успях да забележа, че Духът ме водеше именно към високата планина на Исус. А когато накрая стъпихме на един от върховете ѝ, Духът ми проговори, като казваше:

“Вдигни сега здраво Скипъра на Исус и го забий с всичката си сила в земята!”

Послушал Духа, аз вдигнах Скипъра в ръцете си. А след това, събрал всичката си сила, го забих в земята. Точно тогава от Скипъра излязоха мълнии, които разтредоха долините и хълмовете под високата планина. И тия мълнии, като се съединиха в една единствена мълния над самия Скипър, я направиха да блесне и прониза облаците на Небето. А докато аз гледах с удивление, на Небето се отвориха врати. И самата огнена ръка на Отца се сниши до Скипъра, а Отеческият Глас повторно разтърси долините и хълмовете под високата планина, като казваше:

“Аз, Господ на Силите, рекох на твоя Господ в сърцето ти думите от псалом на слугата Си Давид:

“Седи отдясно Ми докле положи враговете Ти за Твое подножие. Господ ще простре от Сиона скипъра на Силата Ти; владей всред враговете Си. В деня, когато събереш Силата Си, Твоите люде ще представят себе си доброволно, в Свята премяна; Твоите млади ще дойдат при Тебе като росата из утробата на зората. Господ се закле, (и не ще се разкае), като каза: Ти Си свещеник до века според чина Мелхиседеков. Господ, стоящ отдясно Ти, ще порази царя в деня на Гнева Си. Ще извърши съд между народите, ще напълни земята с трупове, ще смаже главата на неприятелите по широкия свят. Ще пие от потока край пътя; затова ще дигне глава високо...”⁷

⁷ (Псалом 110:1-7)

След последните думи на Отца, по Дървения Скиптър пламна Огън, тъй щото той гореше, но не изгаряше. А тогава Божият Дух ми проговори, казвайки:

“Иди и кажи на всичките Божи чедра, че Исус вече е събрал Силата Си и стои отдясно на Отца. И Той чака Неговите млади да се съберат при Него, в Свята премяна. Защото всеки, явил се при Исус, като роса из утробата на Зората, ще получи Дървения Скиптър в ръката си, за да отдава Божието възмездие върху враговете на Сион и Божия Гняв върху демони и бесове.

Но ето, всички трябва отново да поревнувате за тая висока планина, на която Исус възкачи Яков, Петър и Йоан. Защото само тук, на върха на планината, вие ще се явите в Свята премяна пред Исус, и Сам Той лично ще извърши духовно преображение за всеки от вас! Но ти сега Ми кажи, слуго Господен! Защо след удара на Скиптъра в земята, отсред него блеснаха мълнии, които се събраха в една, а тя се стрелна към Небето?”

“О, Божий Духо!” – отговорих аз – “Тоя Скиптър е Властта и Авторитетът на Господ Исус Христос по цялата земя. А тая Власт и Авторитет са Му дадени от Бог Отец. Понеже Сам Отец прокълнтя с Гласа Си и засвидетелства сто и десетия псалом по цялото небе и цялата земя. Ето защо, ако някой иска да държи Дървения Скиптър, то той трябва да е изрично посочен и одобрен от Бога и Отца. На това свидетелства и пророк Йоан Кръстител, който ни каза:

“Човек не може да вземе върху си нищо, ако не му е дадено от небето...”⁸

“А какво се случва с тия, които искат да вземат нещо, без то да им е дадено от Небето?” – попита ме отново Божият Дух. А аз, гледайки Дървения Скиптър, Му проговорих, казвайки:

“О, Божий Духо! Ако мълниите от тоя Скиптър не намерят потвърждение от отворени врати на Небето и Лично одобрение и посочване от Бога и Отца, то тогава той би се превърнал в проклетие за оня, който дръзне да го размахва...”

⁸ (Йоан 3:27)

В следващия миг Божият Дух взе Дървения Скипър в десницата Си и посочи с левията Си надолу от високата планина, като ми казваше:

“Виж проклятието за всеки, който се надигне против Божия Суверенитет!”

Докато Духът изговаряше думите си, отсред Скиптъра излязоха мълнии, които се стрелнаха надолу, към една от долините. И като я разсякоха подобно на бръснач, откриха дълбочините на самия ад. А тогава по протежението на Скиптъра започнаха твърде бързо да изникват клонки, по които израснаха бадеми. Това ме накара да извикам към Божия Дух, казвайки:

“О, Божий Духо! Който държи недостойно този Скипър в ръката си и използва Властта и Авторитета на Христос, без да е имал одобрение от Отца, върши греха на Корей, Датан и Авирон. И тогава Дървеният Скипър на Исус се превръща в Ааронов жезъл, заповядан за съдба против роптателите и бунтовниците, които мразят Божия Избор и презират Божия Суверенитет...”

“Точно така е, слуго Господен! Ти правилно разпозна проклятието!” – ми отговори Божият Дух и продължи:

“Виж най-сетне, че Огнената Божия Ръка се простря от Небето и докосна Дървения Скипър, тъй щото той да гори, но да не изгаря. Как разбираш това знамение?”

“О, Божий Духо!” – отговорих аз:

“Огнената Божия ръка, която се протегна и запали Скиптъра, е ръката на Божията Любов. И самия Огън по Скиптъра иде да ни напомни Святите думи на Исус, свързани с упражняването на Неговата Власт и Авторитет по земята:

“Болни изцелявайте, мъртви възкресявайте, прокажени очиствайте, бесове изгонвайте; даром сте приели, даром давайте...”⁹

“Да, слуго Господен!” – отговори ми Духът и продължи:

“Именно в даването даром, в безкористното подвизаване за Царството на Исус, този Дървен Скипър ще се утвърди и усили в ръцете ви! Но ако някой не е любящ, за да дава даром, нито е

⁹ (Матей 10:8)

умрял за себе си, за да върши всичко в Името на Исус, то тогава Дървеният Скипър на Исус непременно ще му бъде обвинител пред Христовото Съдилище. И в оня ден човеците, които са простирали Христовия Скипър за собствената си слава и изгода, ще питат Съдията:

“Господи, не в Твоето ли име пророкувахме? Не в Твоето ли име бесове изгонихме? И не в Твоето ли име направихме много велики дела?”

А тогава похуленият Отечески Огън от Скипъра ще изпълни устните на Исус и Сам Той ще каже на отстъпниците:

“Махнете се от Мене вие, които вършите беззаконие! Аз никога не съм ви познавал!”

Сега разбирате ли що ще рече Исус да ви познава? Сега проумявате ли, че стените на вашите камъни трябва да се съединят със Стената на Дървения Скипър?

Защото да познавате Стената на Дървения Скипър ще рече да спечелите Отеческото одобрение с цената на смирение, усърдие и непрестанно утвърждаване във Волята Му. До оня момент, когато Сам Отец ще ви посочи отгоре и ще каже:

“Изпитах ви и ви познах! Вие сте от младите на Сина Ми! Вие пристъпихте с Него на високата планина, като росата из утробата на Зората! Вие се облякохте в Свята премяна, за да Му бъдете Свято и безкористно поколение! Владейте сред враговете на Сион и простирайте против дявола Скипъра на Силата Му!”

А сега, след като видя свидетелството на Дървения Скипър, нека отново те въведа в Залата на Скъпоценния Камък...”

След тези последни думи Божият Дух ме въздигна от високата планина, като ме върна в Залата. И ето, че там моят Господ ми проговори, като казваше:

“Иди и занеси това най-скъпоценно послание на всичките Божии чедра! Иди и призови Църквата Ми, като й кажеш думите Ми:

Днес е Денят, в който събирам Силата Си!

Днес е Денят, в който Моите млади ще дойдат при Мене на високата планина, като роса из утробата на Зората!

Днес е Денят, когато Аз ще извърша последното преображение на всичките Си свидетели!

За да бъдат хижи Господни, в които живее Моята Вяра!

За да бъдат ръце Господни, които простират Дървения Скипър против Сатана и бесовете му!

За да бъдете последното побеждаващо поколение на Сион, което съгради стените си върху Стената на Дървения Скипър!

За да бъдете Съвършените носители и свидетели на Властта и Авторитета, който имате в Моето Име с Моя Дух в сърцата си!"

2. ВИДЕНИЕТО В СФЕРАТА НА ДЪРВЕНАТА ЧАША

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Цялото ми сърце е преизпълнено с любов и преклонение пред Скъпоценния Камък от Сион. Всичките ми помисли и копнежи, както и всичкото ми вътрешно наслаждение и радост, са в това, че доживях мига в живота си, когато Господ ми дава да докосвам стените си до Неговите Стени и сърцето си до Святите Му символи. Без значение какво ще ми коства, когато напиша тази книга и я дам даром на Божиите чеда. Без значение, че челюстите на старовременната змия ще изплюят реки от отрова и ветрове от ярост. Значение има само това, че моят Господ ще се срещне в скришното на сърцата с много Божи чедра. За да им каже, че е по-жив от всички земен живот, и по-истински от всякакви земни истини.

Казвам ти, приятелю мой, че в оставащото до свършека време ние трябва да преосмислим всичко, с което сме свързвали Исус. Ние трябва да Го преоткрием и да бъдем готови за всичките Му божествени откровения. Защото всеки от нас е камък в очите Господни. И като камък трябва да се съгради върху Стените на Камъка.

Както виждаш от заглавието, тук предстои да ти разкрия видението със символа на Дървената Чаша. Нека обаче, преди да го направя, да поговоря с теб за Тази Чаша. Виждаш ли, братко мой, в много от случаите човешките представи категорично се разминават с Божиите реалности.

Защо става така?

Истината е, че човек влага в представата не само въображението си, но и своето очакване. Тоест, ако християнинът си представя по някакъв начин Чашата на Господ Исус, то неговата представа ще е свързана и с очакванията му. Една голяма част от днешното християнство има доста лъскава представа за Христовата Чаша. Християните я виждат като златна, покрита с рубини и всякакви скъпоценни камъни. Филигрирана с чудесни небесни украшения и достойна да стои под стъкленицата на най-великата изложба, направена от най-великия музей...

Нищо подобно! Тази представа е погрешна.

Защо?

Именно защото, като символ върху една от Стените на Скъпоценния Камък, Чашата на Христос е дървена, а не златна. Понеже е Чаша, която нашият Господ е пил като Човешки Син на земята, а не като прославен Цар на небесата. Но ето тук, да съучастваме в страданията на Човешкия Син, се явява предизвикателството, което за мнозина е неприемливо.

“Ние не искаме да страдаме!” – казват тщеславните и добавят:

“На нас ни дай слава, слава, слава! Да ядем и да пием с Христос в Царството Му!”

Но как не се намери нито един, който да попита тщеславните с едни еднички въпроси:

“О, вие неразумни! Как искате да царувате с Божия Син, когато се препъвате в страданието и скръбта на Човешкия Син? Как искате да бъдете Божии синове, когато сте останали твърде недостойни пред Бога като човешки синове? Как искате да сте първи в Рая на Бога, когато не желаете от очите ви да се отрони дори една сълза поради ада, който трябва да претърпите?”

Сега разбираш ли защо Чашата на Исус е дървена? Именно защото когато отидеш да живееш Живота на Човешкия Син, Той няма да ти спести нищо от Собственото Си битие. Нито страданията и скърбите, нито мъката и презрението, нито онова място в маслинената горичка, наречено Гетсимания. И тогава Човешкият Син, Който имаше за настойник и земен баща дърводелеца Йосиф, ще упражни занаята от младостта Си. И като ти издялка една дървена чаша, ще я положи в сърцето ти, казвайки:

“Пий от нея, както Аз пих! И тогава непременно ще се съградиш в Мене и Аз ще се съградя в тебе!”

Искаш ли да се убедиш какво представлява Дървената Чаша на нашия Господ?

Тогава просто ме последвай във видението, което Исус разкри на сърцето ми. Защото аз духовно все така оставах в Залата на Скъпоценния Камък от Сион. И сърцето ми, вперено във втората сфера, чакаше Спасителят да му проговори. А Исус наистина го направи. И като вдигна ръка и посочи към Дървената Чаша, с благ Глас ме подкани, казвайки:

“Хайде, слуго Мой! Пристъпи към втората сфера и протегни ръце, за да вземеш Чашата Ми в ръцете си. Защото ти непременно трябва да свидетелстваш за Вярата на Човешкия Син...”

Думите на Господ бяха сладки и прекрасни за сърцето ми. И аз, без всякакво бавене, се приближих към сферата, като протегнах ръце и хванах Дървената Чаша. А тогава Божият Дух в сферата обгърна мен и Чашата, като ми казваше:

“Аз съм Духът на Христовите Страдания и Скърби! Последвай Ме, слуго Господен, за да свидетелстваш за Чашата Господна на всичките Божии Светии!”

След последните Си думи Духът ме направи да полетя след Него към земята. Така очите ми отново зърнаха високата планина на Господ, където някога Той се беше преобразил пред учениците Си. И ето, че когато стъпихме на един от върховете ѝ, Божият Дух ми проговори, като казваше:

“Слуго Господен! Коленичи на тоя връх пред Небето, и пред Бога и Отца! И като въздигнеш Дървената Чаша над главата си, призови Отец, за да те благослови, и да ти каже как трябва да се обхождаш с нея!”

Послушал думите на Божия Дух, аз паднах на коленете си. И като вдигнах Чашата над главата си, извиках с всичката си сила:

“Благи мой Отче! Свети мой Татко! Призовавам Те и Те моля да ме благословиш, за да зная как да се обхождам с Дървената Чаша на Твоя Възлюбен и Единороден Син!”

След последните ми думи отсрещ Чашата излезе мълния, която се стрелна към Небето. А тогава там отново се отвориха врати. И Огнената ръка на Отец се простря към Чашата, а Гласът Му прокълб от небесата, като ми казваше:

“Както някога рекох на пророка Си Еремия да запише думите на тази молитва, така и на тебе, слуго Мой, казвам думите от молитвата за стената на Сионовата дъщеря:

“Стено на сионовата дъщеря, проливай, като поток, сълзи денем и нощем; не си давай почивка; да не изсъхва зеницата на окото ти...”¹⁰

С тия сълзи напълни Чашата на Сина Ми, а след това ги дай, за да бъдат изпити от ония, които искат стените им да се съединят със Стената на Сина Ми, и сърцата им да се съединят със Сърцето Му!”

След последните думи на Отца, Огнената Му ръка подпали Чашата, тъй щото тя гореше, но не изгаряше. А Божият Дух отново ми проговори, като казваше:

“Погледни в Чашата на Исус, слуго Господен! Виж първото от трите изпитания за сърцето си!”

Навел Чашата в ръцете си, аз погледнах към дъното ѝ. И тогава видях на дъното очите на Исус. Те ме гледаха и погледът им говореше на най-дълбокото на сърцето ми:

“Плачи с плача Ми и ридай с риданието Ми! Понеже си стена от стените на Моята Църква, на Сионовата дъщеря! Напълни Чашата Ми със Скръбта Ми! Напълни я догоре!”

Отново гледах към прекрасните зеници на моя Господ, когато усетих, че Неговите очи станаха мои. И тогава през тия очи започна да тече всичката скръб по земята. Болки и плачове, ридания и въздишки, мъки и неволи, ужаси и несправедливости – всичко това напираше в очите ми и се превръщаше в тежки и горчиви сълзи, които започнаха да капят в Чашата и да я пълнят. Боже мой! Колко дълго плаках и ридях с моя Господ! Колко мъка и човешки нещастия преминаха през сърцето ми! Колко горчиви, страшни и немислими съдби се изнизаха пред погледа ми! И аз все така плачех и ридаех, като не можех никак да спра...

В един момент усетих как нежните ръце на Божия Дух докоснаха главата ми. И Той ми проговори, като казваше:

“Огънят, с който пламна Чашата, свидетелства за чистата скръб на сърцето ти и за това, че очите на Исус станаха твои собствени очи. Затова Аз сега ще взема сълзите ти от Чашата Господна, за да напоя с тях Божието домочадие. А ти след това отново въздигни

¹⁰ (Плачът на Еремия 2:18)

Чашата пред Господа, твоя Бог. И като призовеш Исус, за да те благослови, очаквай отговора Му от Небето...”

След тези Свои думи Божият Дух изсипа сълзите ми в шепата Си, а аз въздигнах Чашата над главата си, като казвах на Исус:

“О, Господи мой! Благослови ме, за да имам истинско и вярно общение с Твоята Чаша! Дай на стените ми да се докоснат до Твоята Стена и там да бъда опитан и одобрен от Тебе!”

След тези мои думи от Чашата отново излезе мълния, която се стрелна към Небето. А там, в белите облаци, се отвориха врати. И Сам Исус ми проговори, като казваше:

“Ученикът не е по-голям от господаря си. Ако Мене гонеха, и тебе ще гонят. Ако Моето учение пазиха, и твоето свидетелство ще опазят! Ако някъде Чаша се е пълнила със сълзи, тя ще се напълни и с Кръв! Затова нека сега върху тебе да дойде кървавият дял на Господа, мъчителният дял от Неговата агония в Гетсимания! А ти като приближиш Чашата Ми до сърцето си, претърпи Моята велика Скръб, за да се изпълни Чашата Ми с капките на Моята Кръв!”

След последните думи на Исус, Божият Дух отново ми проговори, като казваше:

“Погледни към дъното на Чашата и я приближи към сърцето си!”

Послушал Духа, аз погледнах дъното на Чашата. И тогава видях там Сърцето на моя Господ. То беше покрито от тръни, които се впираха в Него с всичката си възможна ярост и омраза. И ето, че собственото ми сърце мигновено се прилепи до Сърцето Господно. И тогава тръните на Исус станаха мои тръни, а агонията Му – моя агония. Стотици и хиляди страшни, болезнени и разкъсващи остриета се впираха в сърцето ми. Те ръмжаха с рева на вълци, пищяха с воя на кукумявки, съскаха с гнева на заплашени змии. И гласове, хиляди гласове на омраза и отрицание, проклетия и хули се превръщаха в нови и нови тръни, които още повече и повече разкъсваха сърцето ми. И тогава капки Христова Кръв, една след друга, започнаха да росят и капят все по-бързо в Дървената Чаша. И самият ужас, като стягаща скоба с метални шипове, все повече и повече разкъсваше сърцето ми, до

самите му начала и до съкровено то му туптене. Не зная дали виках или крещях, дали ридаех или рикаех, но в един момент нежните ръце на Божия Дух отново докоснаха главата ми. И Той, като ме въздигна и положи длан върху кървавото ми сърце, мигновено го заздравя и възстанови. А след това ми проговори, казвайки:

“Огънят върху Дървената Чаша свидетелстваше на Небето, че мъката ти е истинска, а Кръвта от сърцето ти – самата драгоценна Кръв на Божия Агнец, на Когото истински си поискал да се уподобиш. И ето, Духът на Христовите Страдания и Скърби, ще излее Кръвта от Чашата и ще я изсипе в сърцата на Божиите верни. За да разберат, че имат пример и вдъхновение как да прилепят стените си до Стената на Дървената Чаша...”

След тези Свои думи Духът изсипа Чашата в шепата Си. И тогава за трети път Той ми каза:

“Въздигни отново Чашата към Небето! И като призовеш Духът на Святата Христова Благодат, помоли Го да те благослови, за да пребъдва Господното учение като Вино в Чашата Господна!”

За трети път аз въздигнах Чашата над главата си. И като отворих устните си, призовах Святия Дух, като Му казвах:

“О, Свети Душе на Христовата Благодат! Благослови сърцето ми и ми дай всякога да се подвизавам, та да се удостоя като един от виночерпците на Небесния Цар!”

След тия мои думи мълния излезе от Чашата и се стрелна към Небето. А тогава врати се отвориха сред облаците и от тях към планината полетя Бял Гълъб. Така, приближил се до Дървената Чаша, Той ми проговори, като казваше:

“Колкото пъти в сърцето ти се раждат плодовете на Лозата, толкова пъти нека Дървената Чаша се превръща в Лин Господен. И противници нека да идват и да тъпчат плодовете ти, а ти да пребъдваш всякога в незлобието на Човешкия Син. И колкото по-големи са плодовете ти, толкова по-червено и омайно нека бъде Виното ти!”

След тези думи Белият Гълъб ме обвини в Крилата Си. И Благодат, като Небесни потоци, започна да изпълва сърцето ми. А тогава Гълъбът отново се въздигна към Небето и Духът на Христовите Страдания и Скърби ми проговори, казвайки:

“Погледни в дъното на Чашата, слуго Господен!”

Навел и този път Чашата, аз погледнах към дъното ѝ. И ето, че оттам самите ръце Христови се протегнаха към сърцето ми, като сваляха в Чашата всичките гроздове, които бях раждал за Него. Докато гледах как Чашата се пълни, откъм гърба ми дойде натиск до пръсване. И не кой да е, но самият дявол и Сатана, тъпчеше сърцето ми, крещейки неистово:

“Докога ще ме дразниш с тия гроздове? Докога няма да спреш да раждаш плодовете на Тая Лоза, Която мразя, мразя, мразя?”

Натискът на дявола беше не просто страшен. Той беше чудовищен, понеже притискаше сърцето ми в дъното на Чашата и ми даваше да гледам как всичките ми плодове се пръскат и разпадат до последните си малки шлюпчици. Но колкото повече дяволът мачкаше плодовете ми, толкова повече сладкият сок на Духа се превръщаше във Вино. А това накара Сатана да изкряска, казвайки:

“Докога все едни и същи Небесни номера ще ме правят за посмешище? Било, че не го мачкам, учението му превъзмогва и стига до човеците. Било, че го мачкам, плодовете му се превръщат във Вино! Какво да те правя, слуго на Христос? Как да те победя? Ах, как да те победя?”

Не знаей още колко продължи духовният натиск от дявола, но в един момент той буквално отскочи от мен, като че ли беше тапа на току-що отворено шампанско. А тогава видях, че не се беше случило нищо друго, освен това, че Божият Дух, Свидетелят на Дървената Чаша, беше прострял ръката Си, за да ме утеши. И ето, че Той възрадван ми проговори, като казваше:

“И този път, слуго Господен, Огънят около самата Чаша свидетелстваше за тебе, че си верен и истинен. Защото ти наистина безмълвен предаде плодовете си на поругание, и делото си на безчестие, като се съхраняваше в Чистата и Свята Вярa на Исус. Вярата, с която Божият човек всякога помни, че всичко съдейства

за добро на онези, които любят Бога и са призвани според Неговото намерение. И ето, Аз ще излея Виното от Чашата в сърцата на всичките Божии чеда! За да призова с него стените на Сионовата дъщеря до Стената на Скъпоценния Камък от Сион!

А сега нека вече отново да те въведа в Залата на твоя Господ. Защото твоята стена вече е съединена с Неговата...”

След тези последни думи Духът ме въздигна в Залата. А там моят Господ, с усмихнато и възрадвано лице, ми проговори, казвайки:

“Слуго Мой! Някога казах на учениците Си, че няма вече да пия от тоя плод на Лозата до оня миг, когато с тях ще го пия нов в Божието Царство! Ето, копнежът Ми извира от устните Ми! И със свидетелството на пророка Си викам към всички, които се наричат с Моето Име:

Дойдете скоро при Стената на Дървената Ми Чаша, за да познаете Страданието и Скръбта Ми! Понеже Моят Отец е изрекъл и слугите Му са писали:

“Защото беше уместно, щото Онзи, заради Когото е всичко, и чрез Когото е всичко, като привежда много синове в слава, да усъвършенства чрез страдания Начинателя на тяхното спасение...”¹¹

И ако Чашата Ми усъвършенства Самия Мене, то колко повече ще усъвършенства вас, които сте възлюбили Стените Ми! Колко повече ще заблестят диамантите ви в нетленната Светлина и превъзходно великолепие на Човешкия Син! Дойдете скоро и станете Моите ходатаи! Дойдете скоро и станете съучастници на Страданията Ми! Дойдете скоро и станете Мои виночерпци! Защото тогава Дървената Ми Чаша ще превърне сърцата ви в златни чаши, приготвени за Моята Сватба! Дойдете, люде Мои! Скоро дойдете!”

¹¹ (Евреи 2:10)

3. ВИДЕНИЕТО В СФЕРАТА НА ДЪРВЕНИЯ КРЪСТ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

С всичките помисли в сърцето си знаей, че Господ ми дава да пиша една от най-съдбоносните книги в живота си. И всичката ми вяра в Исус днес е обърната към Стените на Скъпоценния Камък, Който е Той. Ако бих имал нужната власт и възможности, аз бих занесъл това пророческо послание във всеки дом на всеки човек. Бих извикал от всичките най-високи места на света на всичките човеци да се оставят от съблазните и суетата, за да се подготвят за Вечността. Защото Вечността ще дойде, а за мнозина идването ѝ ще е толкова изненадващо, колкото изненадващо може да се окаже следващия пример, който искам да ти дам.

Представи си, братко мой, че влизаш в един киносалон, в който дават филм за Живота на Исус. И като сядаш на един от столовете, започваш да гледаш прожекцията. А тогава пред очите на теб и останалите зрители се разиграва нещо чудно и необяснимо. Понеже отделни зрители стават от столовете си и се качват на сцената, за да докоснат Спасителя. И тогава самата Светлина на прожектиращия лъч ги изпраца директно в самия филм, тъй щото те изчезват от сцената и се смесват сред всичките последователи на Божия Син. Така филмът продължава да се прожектира, докато идва миг зрителите да видят и последната му част, свързана с Второто пришествие на Исус. Точно тогава най-много зрители, подобно на другите преди тях, стават и изскачат на сцената. А Светлината на прожектиращия лъч изпраца и тях при Господа. Така идва миг филмът да свърши и да започнат да текат финалните надписи. И ето, че край изходите на киносалона мигновено се появяват страшни демони с остри копия и железни куки в ръцете си. А на сцената излиза самият дявол и Сатана, като казва на зрителите:

“Мили мои грешници! Спасението на Исус приключи! А сега, без да създавате паника, минете покрай моите демони, за да ви прободат с копията на моите учения, и да забият железните си куки в сърцата ви...”

И ето, че в киносалона настъпва ужасно недоумение. “Какъв е този маскиран артист?” – питат едни. “Какви са тези глупости, които тоя ръси?”

– роптаят други. “Та нали това беше само филм?” – крещят трети. А тогава дяволът отново им проговаря от сцената:

“Хи, хи, хи! За вас, които не вярвахте в Исус, това наистина беше само филм. Но за други, които повярваха в Него, беше Спасение и избавление.

Ха, ха, ха! Защо не станяхте по време на прожекцията, за да ви освети Светлината на Святия Дух и да бъдете част от Живота на Исус? Не видяхте ли, че неколцина го сториха и отидоха в Неговия Живот, в Неговия Завет, и в Неговите обещания? Но докато те отидоха, вие бяхте просто зрители. Нали така?

Хо, хо, хо! За тия, които не ме познават, държа да кажа, че съм дяволът! Тоя дявол, който никога не приемахте сериозно и се усмихвахте на карикатурите му, рисувани по вестници и списания!

Хе, хе, хе! Защо сега роптаете и негодувате? Не разбирате ли, че изходите от този киносалон водят само към едно място? И това място е моят огнен ад!

Ш-ш-шт! Престанете с тези диви крясъци! Има място, където да крещите и то не е в този киносалон! Да не съм чул повече роптания и викове! Вие имате своя шанс и го профукахте! Затова сега нямате никакво право да крещите и да правите гримаси!”

Въпреки, че е възможно да реагираш, че имам силно развито въображение, аз ще ти кажа, че именно такава ще бъде съдбата на целия свят. Защото докато Святия Дух две хиляди години е свидетелствал за Истинския, Свят и Реален Живот на Господ Исус Христос, хората са предпочитали да живеят като червеи и къртици, заровени в пръстта на плътското мислене. Докато Святия Дух две хиляди години е разпръсквал Светлината на Евангелието и ни е призовавал да станем част от Вечния Живот на Бога, мнозина са намирали хиляди извинения и причини, само и само да не се приближат при Кръста на Голгота и да помолят Божия Син за опрощение на греховете си и за Спасение на душите си.

Защо ти разказах тази история с киносалона?

Именно защото искам да повярваш на писаното в тази книга и да станеш участник във видението, което ще ти се разкрие. Понеже в това видение става дума за Дървения Кръст на Господ Исус Христос. Кръст,

който всеки от нас трябва да носи през целия си живот на вяра в Бога. Кръст, с който не можеш да заблудиш или излъжеш Бога, понеже Той вижда всичко от Небето. Точно тук е моментът отново да си спомниш за киносалона. Понеже огромната част от двумилиардното християнство на земята е решило, че ще впечатли Небесния Бог, като започне да носи не Христовия Кръст, а кръстчета за украшения, вързани на синджири. Колко ли им тежат тези кръстчета? С какво ли гигантско усилие на волята те ги носят на вратовете си? Каква ли вяра проповядват рапъри и попзвезди, на чиито вратове понякога висят килограми от злато? Каква ли вяра проповядват брадясалите попове, които бързат да хвърлят един килограм метал на дъното на някоя река, та после стотици кандидати за религиозна слава да се гмурнат, за да го извадят? Да беше паднало дете и да се дави – то тогава Сам Бог от Небето би се усмихнал на саможертвата на някой спасител. Но да се гмуркаш в ледена вода, за да вадиш метален кръст, а сърцето ти да отстои твърде далече от Евангелието на Исус и от Святите Му заповеди, то тогава непременно си бил от зрителите в киносалона, а не от тези, които искат да съединят живота си с Христовия Живот и сърцата си с Неговото Сърце. Затова аз вече ще продължа с видението, което Господ разкри на сърцето ми в Залата на Скъпоценния Камък.

Аз все така стоях пред сферите и сърцето ми очакваше следващите думи на Исус, когато Той ми проговори, казвайки:

“Пристъпи към третата Ми сфера, слуго Мой! Пристъпи към Дървения Кръст на Моята Вяра. И като го хванеш в ръцете си, последвай Божия Дух, Който е свидетел на Моето Разпятие и Моето Възкресение...”

С огромно вълнение послушах думите на Исус и пристъпих към третата сфера, която обливаше със слънчев блясък сърцето ми. И ето, че Господ усили зрението ми, тъй щото видях Дървения Кръст и протегнах ръцете си, за да го хвана. Точно тогава Божият Дух обгърна мен и Кръста, като ми казваше:

“Последвай Ме, слуго Господен. Защото Аз съм Духът на Христовото Разпятие и Възкресение. И на тебе ще дам да свидетелстваш за Кръста Господен на всичките Божии Светии...”

След тези Свои думи Духът ме понесе надолу, към земята. Така след едно известно време ние отново се намерихме на един от върховете на високата планина. И когато стъпихме на него, Духът взе Кръста от ръцете ми и го изправи. А след това ми проговори, казвайки:

“Простри встрани ръцете си и се прилепи до Дървения Кръст. А след това призови твоя Господ от Небето, за да ти даде Сила и да те благослови с Духа Си, за да издържиш на изпитанията на Кръста!”

Приближил се до Кръста и прострял встрани ръцете си, аз погледнах към Небето, като извиках:

“Господи Исусе! Моля Те, дай ми Сила и ме благослови с Духа Си, за да издържа на изпитанията на Твоя Кръст!”

Едва бях изговорил молитвата си, когато мълния излезе от Кръста и се стрелна към Небето. А тогава там се отвориха врати. И Сам Господ се показа пред вратите, като ми казваше:

“Ако иска някой да Ме последва, нека се отрече от себе си, нека вдигне кръста си, и така нека Ме последва. В този миг Аз ти давам Сила и те благославям с Духа Си. И нека Моят Кръст да стане твой личен кръст, и Моите изпитания – твои лични изпитания...”

След тези думи на Исус мълнията се върна от Небето и подпали Дървения Кръст, тъй щото той вече гореше, но не изгаряше. А тогава Божият Дух ми проговори, казвайки:

“Понеже Кръстът Господен стана твой личен кръст, то и затова ти трябва да издържиш изпитанията, свързани с него. И ето какви са самите изпитания:

Първото изпитание е това, че Дървеният Кръст трябва да бъде положен на земята, а ти да легнеш върху него. Така се изпълняват думите на Исус, че ако искаш да Го последваш, трябва да се отречеш от себе си.

Второто изпитание е това, че ти трябва да легнеш на земята, а Дървеният Кръст да покрие тялото ти. И тогава да станеш, да се изправиш и да започнеш да го носиш. Така се изпълняват думите на Исус, че ще вдигнеш кръста си и така ще Го последваш.

Готов ли си за изпитанията, слуго Господен?”

Гледайки пламналия Дървен Кръст и изпълнен с Духа на Христовото благословение, аз отговорих на Божия Дух, казвайки:

“Готов съм, Божий Духо! Води ме в самите изпитания!”

След последния ми отговор, Божият Дух хвана Дървения Кръст с ръцете Си и го положи на земята. А след това ми заповяда, казвайки:

“Легни с цялата си дължина върху пламналия Кръст и разпери ръцете си встрани по него!”

Послушал Духа, аз се наведох над Кръста и легнах с цялата си дължина върху него, като разтворих ръцете си по страните му. А тогава Огнят от Кръста нападнa тялото ми, като започна да го изгаря. Това ми донесе ужасна болка, но стиснал зъби аз търпях, доколкото можех. И ето, че в един момент болката стана нетърпима, тъй щото възридах пред Божия Дух, казвайки Му:

“Ах, Божий Духо! Докога ще продължава това мъчение?”

А Духът ми отговори:

“Докато старият ти човек тежи върху Кръста, ти все още не си готов да го носиш! Старият човек трябва да изгори и да се превърне на пепел, за да не тежи върху Кръста. Едва тогава Кръстът ще ти позволи да го носиш...”

Братко мой! Аз не зная дали си даваш сметка какво ще рече Огнят Господен да превърне на пепел всичките мисли на плътския ти човек и да го обезсили до такава степен, щото тежко плътско тяло да има лекотата на пепел. Но именно това се случваше докато лежах върху Кръста. Самата тежест на стария ми човек беше собствената му уязвимост от огъня. Той тежеше върху Кръста, а огнят го изгаряше все повече и повече. Но ето, че накрая дойде миг, когато Божият Дух хвана духа ми, за да ме въздигне...

О, чудо! Духът ми се надигна от Кръста, а от него падаше пепелта на стария човек. И аз се чувствах лек. Толкова лек, сякаш че цялото ми същество беше от въздух. А тогава Божият Дух ми проговори, като казваше:

“Не бързай да се радваш, че си лек. Защото, при все, че си лек, Кръстът Господен твърде много тежи. Затова сега пристъпи към второто изпитание, което е по-тежко от първото. Защото в първото ти разпна себе си за Господа, но във второто други ще те разпват

заради това, че свидетелстваш за Господа. Затова сега легни на земята, а Аз ще положа Кръста върху тебе...”

Послушал Духа, аз легнах на земята. А тогава Духът положи Кръста върху тялото ми, тъй щото почувствах как поради Божия Огън Кръстът буквално се срасна с мен. И ето, че Свидетелят на Христовото Разпятие и Възкресение ми подаде ръка, за да ме изправи. А след това посочи надолу, към долините под високата планина, като ми казваше:

“Съразпването с Исус става винаги във високото. Но разпването поради Исус става в ниското. Там – където са ниските човеци с ниските си страсти и влечения. Затова сега ще те поставя между тях – с примера ти, с жертвата ти, с всичкото ти подвизаване за Господа твоя Бог...”

След тези думи Божият Дух ме хвана и полетя с мене надолу, към една от долините под високата планина. И като ме постави на видно място сред множества от човеци, каза ми:

“Претърпи, слуго Господен! Защото Голгота тежи повече от себеотричането!”

След тези думи Духът се скри от погледа ми, а аз станах видим за всичките онези човеци в долината. И те, като видяха пламналия Дървен Кръст, съединен с тялото ми, вкупом изкрещяха против мене, казвайки:

“Защо се опитваш да ни убеждаваш, че си нещо повече от нас? Какво искаш да ни кажеш с този Кръст, а? Защо трябва да се чувстваме гузни, когато те гледаме? Не е ли по-добре в тоз час да те прободем, за да не смуцаваш сърцата ни?”

“Елате и вие при Исус!” – отговорих аз и продължих: - “Той има нужда от сърца, които да носят Неговото иго, и да участват в Неговото бреме!”

“Ще ти дадем на тебе ние едно иго и едно бреме!” – изкрещяха отново човеците. А след това най-злият измежду тях ме посочи с ярост, като казваше:

“А бе защо трябва да го търпим тоя? Той ново християнство ли ще измисля? Нови традиции ли ще ни налага? Исус ли ще измества от погледа на сърцата ни, та да носи кръст, досущ като Неговия? Нека веднага да го прободем и да умре, за да не ни пречи на християнството!”

“Да го прободем, да го прободем!” – закрещяха останалите. И тогава, извадили остри гвоздеи от собствените си сърца, човеците ги забиваха в ръцете ми и нозете ми, като крещяха:

“Още ли твърдиш, че си свидетел на Христос, а? Още ли си въобразяваш, че Той ти говори и Той те е пратил?”

“Ах, човечи! Моля ви, за Бога! Не ми правете това злодеяние!” – извиках ридаейки аз. Но човеците никак не се трогнаха от риданието ми. Тъкмо напротив – с още повече злоба забиваха гвоздеи в ръцете ми и нозете ми, а най-лукавите впиха ноктите си в главата ми, като казваха:

“Бяс има тоя! Излез от тоя нечестивец, душе нечисти!”

Така, поругали се докрай с духа ми и сърцето ми, човеците най-накрая ме оставиха, казвайки:

“Господ не се намеси да го опази. Значи наистина е бил най-проклет от най-проклетите. Да го зарежем и да си ходим!”

Докато ридаех, разпнат от злите, аз вече не знаех какво става със сърцето ми. Живо ли беше то или мъртво? Приключил ли бях делото Господно на земята или Исус имаше милостиви причини да опази живота ми? Но точно тогава Божият Дух отново се появи до мен. И като протегна ръце, за да ме освободи от гвоздеите, с благ и нежен Глас ми проговори, казвайки:

“От всичките Стени на Скъпоценния Камък от Сион, Стената на Дървения Кръст е най-болезнената, най-мъчителната, но и най-славната. С нея Христовият последовател придобива Вечното свидетелство на Разпнатия и Възкръсналия – да има Неговите рани, уподобен в Неговата Свята Саможертва. Но Аз нека вече да те въздигна при Исус. Защото стената на твоя камък вече се съедини със Стената на Неговия...”

След тези последни думи Духът ме въздигна до третата сфера и аз излязох от нея, а очите ми се срещнаха с очите на Исус. И тогава Той се приближи и ме прегърна, като казваше:

“Не веднъж или два пъти, но многократно Аз ти давах да преминаваш през тази Моя сфера и да съединяваш стената си със

Стената на Моя Кръст. Но днес, повече от всякога свидетелствам на всичките Божи чедра, като им казвам:

Престанете да носите суетните кръстове на плътския човек, но пристъпете към Мене, за да ви дам да носите Дървения Кръст на Човешкия Син.

Кръст на който ще разпнете стария човек с всичките му плътски помисли и страсти, за да оживее новият Небесен човек, създаден по Моя Образ, в Правда и Святост на Истината.

Кръст, на който ще бъдете разпнати от opakото и извратено поколение на Вавилон, за да свидетелствате пред Погледа на Моя Бог и Отец, че долният свят не е вашия дом, и Вавилон не е вашето отечество. Но непременно идва денят, часът и мигът от часа, когато ще вдигна прободените и разпнатите и ще накажа пробождащите и разпъващите! Защото прободените и разпнатите ще наследят Царството на Прободения и Разпнатия, за да Му бъдат свещеници за вечни векове, а на пробождащите и разпъващите ще определя мъчителен дял всред всичкото рогато поколение на нечестивия!

Аз, Скъпоценният Камък от Сион, все още ви призовавам и не млъквам!"

СИМВОЛИТЕ НА ХРИСТОВАТА НАДЕЖДА

1. ВИДЕНИЕТО В СФЕРАТА НА ЗЛАТНАТА ТРЪБА

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

След като в изобилната Си Благост и Милост Господ ни даде да познаем първите три символа на Неговата Вяра, положени върху Стените на Скъпоценния Камък, ние трябва да продължим нататък – към следващите три символа, които са свързани с Христовата Надежда. За разлика от Христовата Вяра, която е свързана с утвърждаването и отстояването на Божието Слово на земята, Надеждата на Исус е свързана с Неговите обещания към Църквата. Ние всички имаме сърца, които могат не само да вярват, но да се надяват.

Аз съм сигурен, че с пророческите книги от Хълма Мория ти вече имаш ясна представа какво извършиха дяволските заблуди в последните времена на земята. С тях Сатана се прицели не само против Христовата Вяра, но и против Христовата Надежда. Както бяха фалшиво подменени Скиптърът, Чашата и Кръста, така се подмениха и Тръбата, Пръстена и Короната. А да повярваш на заблуда и да се отречеш от обещанията, дадени от Исус на Църквата, то значи категорично да се изключиш от тяхното получаване. Защото в крайна сметка всичко опира до простичките въпроси:

Кой от двата свята е по-скъп на сърцето ти? Светът на дявола или светът на Бога? Царството на дявола или Царството на Бога?

Дяволът затрупва със злато на земята тези, които му се поклонят!

А Бог дава наследство сред златните улици на Небесния Ерусалим на поклонниците Си в Дух и Истина.

Едва ли ще ти бъде трудно да разпознаеш кой на кое царство принадлежи. За нас, повярвалите в Името, Примера и Делото на Исус, Раят е на Небето, а светът е място на привременна скръб и страдания. Докато за дяволските чеда раят е на земята, а сетнината им – в неугасимите пламъци на ада, където ще изплащат поклона си пред Сатана, без никога

да могат да го изплатят. Сега разбираш ли, че за нас като християни е твърде съдбоносно да познаваме Стените на Христовия Камък, свързани с надеждата? Понеже надеждата ни не е за този свят, който преминава, но за Вечно Царство, което предстои да се открие със Славното пришествие на Господ Исус Христос. Именно в това пришествие Небесният Камък ще се яви със Златните Си символи – с Тръбата, Пръстена и Короната. И всички, които приживе са били съградени като камъни върху Стените Му, ще наследят Царството Му и ще Му бъдат свещеници за вечни векове.

И понеже оттук нататък пророческият прицел на виденията е именно Божието Царство, то е съвсем естествено, че дървените символи на Вярата ще отстъпят на Златните символи на Надеждата. Нека и аз да пристъпя към виденията, свързани с тях.

Духът ми все така пребъдваше в Залата на Скъпоценния Камък от Сион, когато Исус проговори на сърцето ми, казвайки:

“Слуго Мой! Нека сърцето ти се възрадва, въпреки яростните отмъщения на Сатана и въпреки змийската отрова, която трябваше да превъзмogneш. Защото нищо от Славата, която ви предстои да наследите, не заслужава да се сравни с цената, която плащате на земята. Виж тогава следващите Ми три сфери. Защото в тях се намират Златната Тръба, Златният Пръстен и Златната Корона.

Как мислиш? Има ли днес Църквата Ми нужда от тези три символа? Трябва ли повярвалите в Името Ми да знаят какво олицетворяват Тръбата, Пръстенът и Короната?”

“О, Исусе! Та как бихме устояли на умноженото беззаконие на света, ако сърцата ни не се съхраняват в надежда по това, което е горе? Как бихме устояли на сатанинските съблазни, ако не се закрепим в Твоите Свети и Истински обещания? Аз наистина не искам нищо друго в този миг, освен да премина през тези три сфери и така напълно да позная великата Надежда, към която Ти Си ни призовал...”

Господ се усмихна на последните ми думи, а след това отново ми проговори, като казваше:

“Правдиви са думите ти, слуго Мой! Но ето затова, следвайки божествения Си план, твоят Господ първом ти даде да поразис

стените на тъмния дяволски камък. За да видят Божиите чеда онази съблазън, която ги е възпирала, за да се извисят при Мене. А когато Моите вече истински поревнуваха за Скъпоценния Камък от Сион, Аз ги посетих с видения, каквито на Божий слуга не бяха давани.

И сега какво друго да сторя, освен да ти посоча първата от сферите на Моята Надежда и да ти кажа да преминеш през нея?

Ето, слуго Мой! Посочвам ти сферата на Златната Тръба и ти повелявам да пристъпиш към нея и да вземеш Тръбата в ръцете си! А след това да последваш Божия Дух, Който свидетелства за нея..."

С огромно вълнение от думите на Господа, аз пристъпих към четвъртата сфера, която заслепяваше със слънчев блясък очите ми. Но и този път Господ усили духовните ми сетива, тъй щото вече виждах ясно Златната Тръба. А когато я хванах в ръцете си, Божият Дух в сферата обгърна мен и Тръбата, като ми казваше:

"Аз съм Духът, Който е Свидетелят на Грабването! Последвай Ме, слуго Господен, защото ще ти дам да свидетелстваш за Златната Тръба на всичките Божии Светии!"

След тези думи Божият Дух ме направи да полетя с Него надолу към земята. Така отново видях високата планина на Христовото Преображение, а Духът ме приземи на един от върховете ѝ. И ето, че тогава Той докосна Златната Тръба в ръцете ми, като казваше:

"Слуго Господен! Господ Исус ти е дал да предидеш в Духа и Силата на Илия! Аз съм Този Дух! Аз съм Свидетелят на Грабването и сега ти казвам да коленичиш на върха на тази планина така, както Илия беше коленичил на върха на Кармил. И като вдигнеш с ръцете си Тръбата към Небето, призови с всичката сила на сърцето си Исус, твоят Господ! Защото Той ще ти даде Мъдрост как да употребиш Златната Тръба..."

Послушал Божия Дух, аз коленичих на върха. И като вдигнах Тръбата към Небето, извиках към моя Господ, казвайки:

"О, Исусе! Спасителю мой! Надеждо на сърцето ми! Дай ми Мъдростта и благоволенията Си, за да употребя Златната Ти Тръба по Твоята Воля и според Твоето очакване!"

След последните ми думи отсрещ Тръбата излезе мълния, която се стрелна в облаците на Небето. А тогава там се отвориха врати. И малък и бял облак, като човешка длан, започна да се приближава към мен. И ето, че отсрещ облака се появи моя Господ, Който казваше:

“От дните на Йоан Кръстителю и до днес Небесното Царство насилва се грабва, и ония, които се насилват, го грабват...”

Насили се, слуго Мой, за да грабнеш Царството! Защото оня, който е грабнал Царството, то и него Царството го грабва! Нека Златната Тръба ти послужи първом да грабнеш Царството. Защото отпосле Царството ще те грабне чрез нея!”

След тези думи на Исус, белият облак продължи да се приближава към върха на планината. А Божият Дух ми проговори, като казваше:

“Готов ли си да се насилиш, слуго на Моя Господ Исус? Готов ли си да разбереш как действа Златната Тръба?”

“О, Божий Духо! Каквото трябва ще сторя, но аз непременно искам да се насиля!”

“Нека тогава двамата с тебе да слезем в долината под високата планина. Защото именно там става насилването, за да грабнеш Царството!”

След тези съкровени и все още тайни за сърцето ми думи, Духът ме хвана и двамата с Него полетяхме към една от долините под високата планина. А когато слязохме върху нея, аз забелязах, че там мигновено започнаха да растат крепости. Те буквално изникваха от пръстта и започнаха да се издигат високо. Това ме накара да стисна ръката на Божия Дух. Но тогава Духът взе Златната Тръба от ръцете ми, като казваше:

“За просветен и лично утвърден от Царя слуга, ти вече си се насилвил и си грабнал Царството. Но Волята на Исус е сега да бъдеш поставен в ситуация, когато не си грабнал Царството. Затова непременно между Мен и теб ще се издигнат крепости. И не друг, но самият дявол и Сатана ще поиска да ти попречи да грабнеш Царството.

Ето, Аз ще стоя зад крепостите и ще чакам да Ме призовеш. А те непременно ще ти пречат. Да, непременно ще ти пречат...”

След последните думи на Духа, между мен и Него се появиха крепости. Те бяха високи и страшни, направени от черен гранит, покрит от смола. И ето, че крепостите не просто ми пречеха. Не! Те натискаха вратата на сърцето ми и искаха да влязат вътре в мен, за да ме закрепостят. И самият Сатана, яростен и злобен, изникна като зловонен образ сред черния гранит, като ми казваше:

“Къде си тръгнал, без да ме питаш? Моят гранит ли искаш да събориш? Моите предрасъдъци и предубеждения ли искаш да повалиш? Не знаеш ли, че с тези крепости аз владея целия свят? Не знаеш ли, че светът за мен е Ерихон, тъй щото никой не влиза, но и никой не излиза? Да не си посмял да направиш и крачка, защото аз ей сега ще те притисна и крепостите ми ще те притиснат до дъното на сърцето ти!”

Една дума от многословието на дявола мигом блесна в сърцето ми. И тази дума беше “Ерихон”. А самата дума доведе след себе си и друга, която беше “тръба”. Та нали крепостите на Ерихон бяха повалени от звука на тръби? Това ме накара да извикам с всичката си сила:

“О, Божий Духо! Свидетелю на Грабването! С цялото си сърце викам към Тебе, за да ми помогнеш! С всичката си сила Те призовавам да ме освободиш от крепостите, които ме притискат!”

След викането си очаквах Духът да се обади, но Той мълчеше зад крепостите, а викът ми само озвери Сатана, който още повече ме притискаше. Това ме накара още по-силно и категорично да извикам:

“Божий Духо! Засвири със Златната Тръба на Исус, моят Господ! Засвири сред това царство Ерихон! Засвири така, както някога над Исус се яви гръмливият Глас на Бога и Отца! Засвири така, че да се изпълнят думите на Исус, когато казваше на събраните около Него:

“Този глас не дойде заради Мене, но заради вас. Сега е съдба на този свят; сега князът на този свят ще бъде изхвърлен вън. И когато бъда Аз издигнат от земята, ще привлека всички при Себе Си...”¹²

¹² (Йоан 12:30-32)

След последните ми думи стана чудо. Защото Божият Дух засвири със Златната Тръба, а отсред нея се яви гръмовният Глас на Бога и Отца, Който казваше на Сатана:

“Махни се отпред Мене, Сатано! Да не би Златната Тръба да разкъса крилата ти, и гръмливия ѝ звук да те пръсне по цялата земя! Нека рухнат крепостите ти, защото сега е съдба на този свят! Съдба, с която Бащата освобождава дечицата Си от затвора на твоите крепости!”

Докато Златната Тръба все още свиреше, черният гранит се разпука и сгромоляса, а Сатана със зверски глас изрева от отчаяние и побърза да избяга. И тогава очите ми отново видяха Божия Дух. А Той, като ми подаде Златната Тръба, се усмихна, казвайки:

“Ти наистина се насили, слуго Господен! И не просто се насили, но Ме призова с Мъдрост от Исус! Но ето, свидетелствам на всичките Божии чедра, че ето това ще рече да грабнете Царството:

Да призовавате Духът и Силата на Илия, докато напълно рухнат крепостите, които ви разделят от Исус! Защото тоя пророк Илия затова и не видя тление. Понеже тръгна от Ветил, премина през Ерихон, а Йордан отдръпна водите си пред него! Защото от дните на Йоан Кръстителя, който предидеше в Духа и Силата на Илия, Небесното Царство насила се грабва, и които се насилят, грабват го! А когато Златната Тръба ви запечата в Святия Дух, като напълно освободени от крепостите на Сатана, то тогава идва и обещанието от вашия Господ! След като насила сте грабнали Царството, то Царството да ви грабне в Белия Облак от върха на високата планина! Но Аз нека отново да те върна на върха на планината. За да видиш продължението на думите Ми...”

Ето, че Божият Дух отново ме издигна на върха на планината. А тогава аз видях, че белият облак вече беше на няколко метра от върха. И за моя върховна почуда Господ излезе от облака и се приближи до мен, като ми казваше:

“Запиши на книга това Свято видение и проповядвай благовестието на Златната Тръба! Защото тя ще затръби при Гласа

на Архангела! И Моите непременно ще бъдат събрани духовно на върховете на Моята планина. И от тази планина ще скочите в белия облак, за да бъдете Моята благодатна кошута, Невястата на Младоженеца, Царицата до Небесния Цар!

Осветете се, люде Мои! Призовете Духа и Силата на Илия, Божият Дух, Който е Свидетелят на Златната Тръба! Призовете Го, за да се разрушат крепостите, които дяволът е поставял между Мен и вас! Призовете Го, за да бъдете свободни от властта на Езавел! Призовете Го, за да имате Свята надежда, че в идещото време и в мига на грабването, вие ще бъдете Мои, и Аз ще бъда ваш!

Ето, книгите на пророка Ми бяха надуването на Златната Тръба! И тия, които ги приеха с вяра и отдадоха Слава на Господа, непременно се освободиха и възкачиха на високата планина!

Който не ги е прочел, нека ги прочете! Който е останал сред Ерихон, нека излезе! За да намери Сион и неговия Цар!

Аз, Скъпоценният Камък от Хълма Сион, все още говоря и не млъквам!”

2. ВИДЕНИЕТО В СФЕРАТА НА ЗЛАТНИЯ ПРЪСТЕН

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

С чувство на най-голяма отговорност и трепет пред Волята на Господ и Неговите праведни съдби аз пристъпвам към пророческото видение, което ще се открие в главата на тази пророческа книга. И за да разбереш защо е толкова голяма отговорността ми и трепетът на сърцето ми, аз тук ще ти дам някои размишления, с които Святият Дух ме подготвяше за петата сфера на Скъпоценния Камък. Знаеш ли, братко мой, че непременно ще дойде денят когато Църквата и Христос ще станат едно пред Лицето на Бога и Отца и пред протегнатите ръце на Небесната Му благословия? За това съчетаване между Христос и Църквата ни говори цялата Библия. Още пророк Исаяя заявява в книгата си:

“Защото както момък се жени за мома, така и Твоите люде ще се оженят за Тебе; и както Младоженецът се радва на невестата, така и Твоят Бог ще се зарадва на Тебе...”¹³

И така, братко мой, Църквата непременно ще се ожени за Христос и Сватбата непременно ще се състои. Но тук вече въпросът не е дали ще се състои, а дали всички ще участват в нея. Сам Исус ни дава някои категорични белези на последните времена, за да укрепи нашата бдителност. Ето тези белези, записани в “Евангелието от Матей”:

“И както бяха Ноевите дни, така ще бъде пришествието на Човешкия Син. Защото, както и в ония дни преди потопа, ядяха и пиеха, женеха се и се омъжваха, до деня до когато Ное влезе в ковчега, и не усетиха, до като дойде потопът и завлече всички, така ще бъде и пришествието на Човешкия Син. Тогава двама ще бъдат на полето; единият се взема, а другият се оставя. Две жени ще мелят на мелницата; едната се взема, а другата се оставя. Затова бдете, защото не знаете в кой ден ще дойде вашият Господ...”¹⁴

А сега нека те попитам:

¹³ (Исайя 62:5)

¹⁴ (Матей 24:37-42)

Какви бяха Ноевите дни? Не бяха ли това дни, когато тогавашното човечество се беше отдало на масов разврат и на морална деградация? Не се ли огорчи Господ твърде много в Сърцето Си, че създаде човека по Своя Образ и подобие, а на земята вече вилнееха човеци с друг образ и по друго подобие?

Но ето, че сред тези човеци се яви един праведник на име Ной. Той чу Божия Глас в сърцето си и разбра за погублението, което ще сполети нечестивия свят. И тогава, подбуден от Бога, Ной започна да строи ковчег. Сигурно е бил твърде много подиграван от съвременниците си за това начинание. Сигурно твърде много угнетение и присмех е отнесъл, докато е вършел заповяданото от Господа. Но ето, че когато потопът започва да вали на земята, всички хулители, присмехулници и подиграватели са се издавили, докато Ной и потомците му са оцелели. И ако Исус ни предупреди, че Неговото пришествие ще бъде с белезите, както в дните на Ноя, то е, за да разбереш, че удостоените да се явят на Сватбата в мига преди Второто Пришествие няма никак да са много.

Защо няма да са много?

Ами виж отново изреченото от Исус:

“Защото, както и в ония дни преди потопа, ядяха и пиеха, женеха се и се омъжваха, до деня до когато Ное влезе в ковчег, и не усетиха, до като дойде потопът и завлече всички, така ще бъде и пришествието на Човешкия Син...”

Виждаш ли, че се започва с ядене и пиене, преминава се към оженване и омъжване, и се стига до страшните думи **“и не усетиха”**. Точно тук моля Святия Дух да отвори духовните ти очи, за да видиш онова, за което мнозина са слепи. Четейки тези Христови думи, ти не трябва да ги разглеждаш като нахвърляни фрагменти от различни събития, но като белези на едно-единствено събитие.

Кое е това събитие?

Аз ще го напиша, а ти го запомни:

Това събитие е сватбата между дявола и човеците!

Хайде сега да те убедя, че това е така.

С какво започва една сватба?

Естествено – с ядене и пиене.

Но това казва и Исус – **“ядяха и пиеха”**.

С какво продължава една сватба?

Естествено – със самото бракосъчетание.

Но това казва и Исус – **“женеха се и се омъжваха”**.

Защо Исус употребява тук глаголи в множествено число?

Именно, за да подчертае, че в последните дни ще има масово отстъпление от Неговия Завет и при това отстъпление много демонични началници ще се женят за покварените от заблуда невести, и много невести ще се омъжват за сатанинските духове, които са възлюбили.

А с какво продължава времето след сватбата, или по-точно – първата брачна нощ?

Естествено, че тя преминава в сношение, след което има и сън.

Но това предупреждава и Исус – “и не усетиха”.

Моля те сериозно да се замислиш над това, което пиша.

Не е ли свързано времето след първата брачна нощ и с непробуден сън? След толкова много вълнения, танци и изпито шампанско не стигат ли младоженците до изтощение? Но какво ще се случи на следващата сутрин? Какво ще се случи, когато настъпи грабването, а изтрезняващите от тежък махмурлук невести разберат, че са пратили Новия Завет по дяволите? Няма ли тогава да се сбъдне писаното, че ще отидат и ще чукат на Небесната врата, викайки:

“Господи, Господи! Отвори ни!”

И няма ли от Своя страна Младоженецът да им каже:

“Истина ви казвам: Не ви познавам!”

Толкова сме близо до изпълнението на това пророчество, щото струва ми се нещата вече са премерени, претеглени и за всеки е заповядано да стои на мястото си и да не мръдне от него, щом толкова много му харесва. Но все пак, за да пиша тази книга, то значи, че Господ е видял един остатък, който непременно ще смени мястото си и в останалото време ще принася на Небето дела, достойни за покаяние и истинско възвръщане към първата си любов. Това е напълно в божествения характер на Исус, Който в “Откровението” казва на един от свидетелите на една от църквите:

“Но имам това против тебе, че си оставил първата си любов. И тъй, спомни си от къде си изпаднал, и покай се, и върши първите си дела; и ако не, ще дойда при тебе скоро и ще дигна светилника ти от мястото му, ако се не покаеш...”¹⁵

И така, братко мой, имаме ли ние шанс да запазим първата си любов и до грабването ни от Исус да вършим първите си дела? Истината е, че Господ ни е дал не просто добър, но превъзходен шанс да се съхраним в любов към Него и да не разменим Неговата Сватба с никакви други сватби. Защото другите сватби са от другия. От проклетия дявол и Сатана, който простира нокти да завлече каквото може, понеже това и ще му остане.

И така – кой е превъзходният ни шанс?

Това е да погледнем нагоре, към петата от Стените на Скъпоценния Камък. Защото в нея блести Златният Пръстен на Христовата Надежда – Символът на Христовата Чистота и Непорочност. Когато Църквата сложи този Пръстен на ръката си, то тогава тя ще покаже пред целия свят, че вече е съдбоносно обвързана с Исус и няма да Го замени за проклетите пръстени на дяволската съблазън. Затова нека сега да въздигна горе сърцето ти с видението, което Господ ми даде в Залата на Скъпоценния Камък.

Аз все така оставах духовно в самата Зала и духът ми пребъдваше в присъствието на Исус, когато Той отново ми проговори, като казваше:

“Слуго Мой! Тебе съм благословил и посочил, за да бъдеш пратеник на Младоженеца. И с тебе Аз дадох много и скъпоценни дарове на Моята Невяста, за да я подготвя за мига на Сватбата. Но ето – един от най-скъпоценните дарове сега стои в петата от Моите сфери. И този дар е Златният Пръстен – духовното ви обвързване с Господа, което има ефект на запечатване със Спасение и Вечен Живот.

Пристъпи към петата Ми сфера! И като протегнеш ръце към Пръстена на Моята Чистота и Непорочност, вземи го в ръцете си. И нека петият от седемте Божии Духове, да ти разкрие тайната на самия Пръстен!”

¹⁵ (Откровение 2:4-5)

Едва ли бях изпитвал по-силно вълнение и огън в сърцето си, от тия, които нахлуха в мен с думите на Исус. Ето защо, навел главата си в поклон пред Него, аз погледнах към петата сфера, която заслепяваше със слънчев блясък очите ми. Но и този път Господ усили зрението ми, тъй щото вече виждах Пръстена в сферата и протегнах ръката си, за да го хвана. А когато го взех в дланта си, Божият Дух в сферата ме обгърна, като ми казваше:

“Аз съм Духът на Христовия Пръстен! Духът на Христовата Непорочност и Чистота! Затова сега Ме последвай, слуго Господен! За да свидетелстваш на всичките Божии Светии за това как да пребъдват с Пръстена до деня на Сватбата!”

След тези Свои думи Духът ме понесе надолу, към високата планина на Христовото Преображение. А когато стъпихме на един от върховете ѝ, Духът ми проговори, като казваше:

“Вдигни Пръстена към Небето, слуго Господен! И като призовеш твоя Господ, помоли Го да ти даде Сила, за да се обвържеш с Него чрез Пръстена Му! Помоли Го да те изпълни с добродетелите Си, с характера Си, и с Твърдостта Си! За да се наречеш венчан за Господ и така да се нарекат всички, които повярват на свидетелството ти!”

Послушал думите на Божия Дух, аз вдигнах Пръстена към Небето, като призовах Исус и Му казвах:

“Святи мой Господи! В Тебе е влюбено сърцето ми и Теб искам за Вечен дял в Небето! Дай ми Сила, за да се обвържа с Тебе чрез Твоя Пръстен! Изпълни ме с добродетелите Си, с характера Си и с Твърдостта Си! Дай ми да бъда чист и непорочен, за да се удостоя с най-пламения копнеж на сърцето ми – да бъда венчан за Тебе и Ти да се венчаеш за мене!”

След последните ми думи мълния излезе отсрещ Пръстена, като се стрелна към Небето. А тогава в облаците се отвориха врати. И Господ се показа пред вратите в Свята младоженческа премяна, като ми казваше:

“С Любов Ме повика, слуго Господен! И с Любов ще отговоря на Любовта ти! Нека Огън от Светилището на Отца Ми слезе върху Моя Пръстен! И нека с тоя Огън бъдеш опазен ти, и всички останали, които искат да се венчаят с Мене!”

След последните думи на Господ, Огън излезе от Сърцето Му и започна да слиза като стълп към върха на високата планина. Така върхът на Огъня, насочен към мен, влезе през отвора на Пръстена и го взе от ръката ми. А след това стана знамение. Защото Пръстенът започна да увеличава размерите си. Той стана толкова голям, щото спокойно можех да провра тялото си през него. И ето, че Божият Дух хвана Пръстена с ръцете Си, като ми казваше:

“Виждаш ли, слуго Господен, че Пръстенът има вътрешни и външни стени?”

“Да, Божий Духо! Виждам това!” – отговорих аз. А Духът продължи:

“Знай тогава, че външната стена на Пръстена е Непорочността на Исус, а вътрешната стена е Чистотата Му! И понеже си поискал да се венчаеш за Исус, то пристъпи сега при Мене! Защото Аз ще положа Пръстена около гърдите ти, та да пази всякога сърцето ти!”

С вътрешна радост и прелял от благоговение аз пристъпих към Божия Дух. И ето, че Той наистина прекара Пръстена през главата ми и го положи на гърдите ми. А тогава самият Пръстен се срасна с духа ми и изпълни цялото ми същество с Огъня, който го беше разширил. И докато с треперещи от вълнение пръсти, аз галех пръстена и се възхищавах на блясъка му, Божият Дух отново ми проговори, като казваше:

“Радвай се, слуго Господен! Но също така се пригответи и за изпитание! Защото в това последно време Господ ще провери всеки човек, който се нарича с Името Му. За да види дали Му е верен и дали пази като Свята Надежда обещанието Му за Сватбата. А както сам знаеш, изпитанията не са тук горе, на високата планина на Исус. Те са долу, в долината на човешко-демоничните религии. Затова и Аз сега ще те заведа долу...”

След тези думи Духът ме хвана, и двамата с Него полетяхме към долината. Не зная колко продължи слизането ни, но ето че накрая Духът ме постави сред множества от човеци, като ми казваше:

“Помни, че Пръстенът е на гърдите ти и благославя сърцето ти! Помни, че отвътре на Пръстена е Чистотата на Исус, а отвън – Неговата Непорочност! А сега се пригответи да ги опазиш!”

Ето, че Свидетелят на Пръстена се отдалечи от мен. А тогава мигновено ме заобиколиха човеци. И като не можеха да понасят блясъка на Пръстена, започнаха да крещят против мене, казвайки:

“Ти на най-святият ли ще се правиш, а? Какво значи това, че ще страниш от нашите конференции и семинари? Какво значи това, че ще даваш книгите си даром, та в очите на човеците ние да изглеждаме зли? Какво значи това, че ще отказваш общение с нас?”

“О, човеци!” – отговорих аз – “Исус ни иска непорочни! За да блестим като светила сред opakото и извратено поколение на света. Не сте ли никога прочели тия думи на Апостол Павел в посланието му към Филипянците? Не искате ли да му подражавате?”

“Ти нас опаки и извратени ли наричаш? Само защото нито веднъж не можа да събереш и пет човека на конференция, затова ли ни обиждаш и ни завиждаш? Само защото не можеш и десет лева да спечелиш от книгите си – затова ли ги даваш даром? Не разбираш ли, че не струваш?”

“Не струвам, понеже съм благодатен, а Божията Благодат пари не струва!” – се опитах да кажа аз. А тогава човеците докоснаха Пръстена с мръсни пръсти, като оставяха върху него петна от собствената си нечистота. И аз с ужас забелязах, че колкото и да се опитвах да изтрия петната, те още повече полепваха по Пръстена. Това ме накара да потърся с поглед Духа, а след това в сърцето си да извикам с всичката си сила:

“О, Господи мой! Дай ми да опазя Твоята Непорочност! Дай ми да превъзмогна над тая зла атака, както някога превъзмогваше слугата Ти Йосиф! Дай ми Благочестие, Исусе! Да стоя в духовно превъзходство над всичките ми гонители!”

Не зная как излязоха думите на тая молитва от устните ми, но ето, че сред разбеснялата се тълпа се приближи Божият Дух. И като протегна ръка и докосна Пръстена, каза ми:

“Сам Христос ме извика от сърцето ти, слуго Господен! Сам Той призова за превъзходната защита на Своята Непорочност. Защото, ето, Благочестието е защита на Непорочността! И точно сега Святият Огън ще свидетелства на него!”

След думите на Духа Пръстенът пламна от Огън. И самите пламъци на Огъня, като горяха твърде силно, очистиха Пръстена от мазните и мръсни петна на религиозното посегателство. В този миг Божият Дух отново ми проговори, като казваше:

“Иди и предай на всичките Божи Светии, че само с Благочестие можете да опазите Непорочността на Златния Пръстен. Защото ето това – да бъдете благочестиви – ще рече да издигнете помислите си в Огъня на Божията Любов, тъй щото да не давате място на човешките хули, човешката завист и човешката злоба.

Но Аз сега отново ще те оставя. Защото Пръстенът има не само външна стена, но и вътрешна такава. И ако външната се атакува от човеците, вътрешната се атакува от самия дявол и Сатана!”

След последните Си думи Духът отново се отдалечи от мен. И ето, че сред тълпите от хора към мен се приближи дяволът. И той, като вдигна костеливата си ръка, размахаша я и посочи всичките човеци, като ми казваше:

“Как смяташ да спечелиш тези човеци, без да се опиташ да разбереш техния свят? Как смяташ, че ще пожънеш жетва за Исус, след като презираш нивата? Не казва ли Библията, в която вярваш, че Бог дотолкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има Вечен Живот?

Ами възлюби тогава моя свят, за да се уподобиш на Бога, в Който си повярвал? Какво значи това, че ще страниш от всичко светско и ще наричаш църквите “блудници”, понеже използвали светски термини и изрази? Какво значи това, че ще сложиш клеймо “дяволско” върху семинари и конференции, върху теология и религия? Бог дотолкова възлюби света! Ще отречеш ли писаното, а?”

В този миг костеливата ръка на дявола бръкна във вътрешното на Златния Пръстен. И от самите му нокти върху Пръстена остана смола. И ето, че хванал вече с две ръце Златния Пръстен, той се вкопчи в него и не искаше да го пуска, като ми крещеше:

“Признай света ми! Веднага го признай! Бог дотолкова възлюби света! Ще отречеш ли писаното, а?”

Докато гледах на мътносивите зеници на дявола, в които играеха пламъчетата на лукавството му, аз хванах ръцете му и с всичката си възможна Сила, дадена ми от Исус, ги отблъснах, като му казвах:

“Махни се от стените ми, смазано нищожество! Ти цитираш писаното, че Бог е възлюбил света. Но Той не го възлюби заради тебе, за да ми крещиш толкова! Той го възлюби заради човеците, които убиваш и които Неговата Свята Кръв може да спаси! Ти цитираш писаното, така ли? Ами нека тогава кръстосаме мечове с цитиране! Защото е писано още:

“Прелюбодейци! Не знаете ли, че приятелството със света е вражда против Бога? И тъй, който иска да бъде приятел на света, става враг на Бога. Или мислите, че без нужда казва писанието, че Бог и до завист ревнува за духа, който е турил да живее в нас?” ¹⁶

Махни се от мене, Сатано! Дръпни ръцете си от Пръстена на Исус! Защото не друго, но Ревност за Господа изпълва устните ми! И Огънят на тази Ревност нека сега въздаде на лукавството ти!”

След последните ми думи, Божият Дух се появи зад гърба ми. И като простря Святата Си и Пламенна ръка и докосна Пръстена, направи Огън като хиляди въртящи се мечове да лумне в лицето на дявола. Това накара Сатана да изреве болезнено, държейки с ръце опърленото си лице, а след това да побегне надалеч. А тогава Божият Дух ми проговори, казвайки:

“Отново Христос ме извика от сърцето ти, слуго Господен! Отново Той Ме призова за превъзходната защита на Своята Чистота! Защото, ето, Ревността е защитничка на Чистотата и тя пази вътрешните стени на Златния Пръстен! И сега какво друго да ти кажа, освен чрез теб да призова Божиите Светии към Благочестие и Ревност, с които да пазят Непорочността и Чистотата!

Пазете ги, Божии Светии! Пазете Златния Пръстен на Исус, с когото сте обвързани и запечатани за Сватбената вечеря на Агнето!”

След тези огнени думи, Божият Дух ме въздигна до петата сфера, и в самата Зала на Скъпоценния Камък. А тогава, просълзен от вълнение, Господ Исус се приближи към мен, като ми казваше:

¹⁶ (Яков 4:4-5)

“Аз живея в сърцето ти! И Аз съм, Който докрай ще опазя Златния Си Пръстен! А на всички Мои сега казвам:

Имаше един Йосиф в древността, когото хвърлиха в ямата и в чиято Непорочност се съблазниха древните патриарси!

Но той опази Непорочността си с Благочестие!

Бъдете като него, люде Мои!

Имаше един Йосиф в древността, на когото жената на Петефрий рече “Легни с мен” и посегна на Чистотата на сърцето му.

Но той опази Чистотата си с Ревност!

Бъдете като него, люде Мои!

Имаше, най-сетне, един Апостол Павел в Новия Ми Завет, който написа на всички ви:

“Дано бихте потърпели малко моето безумие; да! Потърпете ме, защото ревнувам за вас с божествена ревност, понеже ви сгодих с един мъж, да ви представя като чиста девица на Христа...”¹⁷

Дано днес всички бихте претърпели безумието на слугата Ми! Да, претърпете го! Защото чрез него ви дадох Златния Пръстен на Моята Сватба! И чрез неговото свидетелство днес ви обвързвам със Себе Си! Със Стената на Златния Ми Пръстен! С Надеждата, че вие сте Моята Невяста, и Аз съм вашият Младоженец! Аз, Скъпоценният Камък от Сион, все още говоря и не млъквам!”

¹⁷ (2 Коринтяни 11:1-2)

3. ВИДЕНИЕТО В СФЕРАТА НА ЗЛАТНАТА КОРОНА

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Вече десет години върху служение "Мория" се хвърля сянка от тотално отрицание и абсолютно похулване. Десет години тази сянка съблазнява неутвърдени в Христовата Вяра човеци и те бързат да помрачат сърцата си, казвайки "Амин" на всяка хула и лъжа, изречена против името ми, книгите ми, делото ми и живота ми. За човек, предал живота си на Исус и решил да премине през огнената пещ на последния Навуходоносор, аз отдавна съм приел, че ще бъде гнусота и измет в очите на тщеславните църкви. Нещо повече – именно яростното гонение от дяволските невести ми дава категоричното свидетелство, че стоя на Господния Хълм и пребъдвам в Христовия Дух.

Може би ще попиташ защо започвам така, преди толкова благодатно и Свято видение, каквото може да е видението със Златната Корона на Исус. А аз ще ти отговоря, че както има Златна Корона върху една от Стените на Скъпоценния Камък от Сион, така има и златна съблазняваща корона върху една от стените на тъмния зар на съблазънта. И както носещите Короната на Исус, са наречени Негови Небесни царе, така и носещите короната на дявола, се наричат Вавилонски царе. И всеки от тези дяволски царе, когато бъде заплашена властта му и управлението му, ще потърси начин да сплоти и мобилизира царството си против идещата заплаха.

Аз ще те помоля да не бъдеш толкова плътски и земен, та да решиш, че Божият слуга има някакъв спор или конфликт със светските представители на земните монархии. Защото в политически смисъл монархиите са много малко, а много повече са републиките. И в делото, което аз върша, няма причини против крале и кралици, царе и царици, князе и княгини. Те да си отговарят пред Господ на нужното време за всичките дела, които са вършили на земята. Но в действителност през последните десет години аз имам причини против царете в онези религиозни царства, които лицемерно са се украсили с понятия като "църква" и нагло лъжат човеците, че представляват общества на Господ Исус Христос. Именно царете на тези

религиозни царства не понасят пророческите книги, които пиша. Именно те са хвърлили сянка от всякакви хули и лъжи против служението "Мория".

От какво се страхувате, земни царе? Нима мислите, че Божият пророк е алчен за короните ви или протяга ръка, за да посегне на амвоните ви? Та как мога да посегна с ръка към нещо, от което сърцето ми се гнуси? Как мога да пристъпя към амвони, които са плувнали от мазното семе на лукавия и които са били изобличени от моя Господ като места на духовно блудство и разврат между демони и човеци?

От какво се страхувате, земни царе? Не от това ли, че всичките ви поданици вече виждат гигантската пропаст между вас и себе си? Не от това ли, че затлъстявате като безумни свине за сметка на тия, които лъжете, че сте помазаници на Господ Исус Христос? Не от това ли, че личните ви автомобили станаха по-скъпи и луксозни дори от автопарка на българския парламент? Не от това ли, че гуляите и разкошествата ви могат да секнат, когато събудените и стреснатите напуснат царствата ви и откажат да бъдат стригани и издоявани от алчни и сребролюбиви наемници? Не от това ли, че един ден Пастиреначалникът ще ви постави пред Своето Съдилище и ще ви изпепели с ревнивия поглед на очите Си? Не от това ли, че когато трябваше да сте последни във всичко, измет на света, вие станахте първи във всичко и гордост на света? Не от това ли, че в лъскавите ви банкети, партита и конференции изтичат десетъците и даренията на отрудени, съсипани и смазани от мизерията човеци? Не от това ли, че с всичката си духовна нечистота и сатанинска амбиция тръгнахте да влизате в политиката, в парламента, в общински и държавни постове?

Това ли искаше Господ Исус от вас, та да се накичвате лицемерно с Името Му и да размахвате горди Словото Му? Така ли разбрахте обещанието Му, че ще царувате с Него и Той ще бъде Цар, а вие Негови царе? Не стоят ли върху обладаните ви глави златните корони на всичката сатанинска съблазън? Не пожелаха ли съблазнените ви очи всичкия светски блясък и богатство, каквото не подобава на Божиите Светии, призовани в Завет на скромност, смирение и саможертва?

Ето, казвам ти, братко мой, (и нека Святият Дух свидетелства на думите ми, че са искрени и истински) че в този момент всичката ужасна отрова на дяволските тръни е стегнала главата ми в болка и непосилно страдание. Защо страдам ли? – ще попиташ ти. А аз ще ти отговоря така:

Заради дързостта, ревността и смелостта да ти дам за пример една друга Корона, различна от всичките съблазняващи корони на дявола!

Заради Святите и ослепителни видения от Сион, с които нашият Господ иска да ни измъкне от тресавищата на мерзостта и от тъмните стени на съблазънта. Затова нека отново да се върна там, където продължавах да пребъдвам с духа и сърцето си – в Залата на Скъпоценния Камък от Сион. Ето думите, които Исус ми проговори, преди да пристъпя към сферата на Златната Корона:

“Слуго Мой! Виждам трънения венец, който дяволът е стегнал върху главата ти, и зная всичката скръб и страдание, на които си подложен заради Моите видения и думи. Но сега ти казвам, че Моите люде биха умрели духовно, ако нямат пример, който да следват и водителство, което да ги пази. Защото долният свят вече е претъпкан от кандидати за евтина и земна слава, готови да счупят гърбовете си от поклони, само и само Сатана да положи на главите им короните на демоничното благоволение.

Ето от тези земни царе Аз искам да опазя людете Си! Ето от тези земни царства Аз искам да ги изведа! Защото има много царства, сетнината на които е огненото езеро, и само едно Царство, на което принадлежат Славата и Вечният Живот! А Моите не биха познали това Царство, без да знаят как изглеждат Неговите царе и как тези царе носят Златната Ми Корона!

Именно затова сега ти казвам да пристъпиш към шестата от сферите на Скъпоценния Камък. И като простреш ръка – да вземеш Златната Ми Корона в ръцете си и да последваш Божия Дух, Който свидетелства за нея!”

Послушал моя Господ, аз с вълнение пристъпих към шестата сфера, която заслепяваше със слънчев блясък сърцето ми. Но и този път Исус усили сетивата ми, тъй щото вече виждах Златната Корона. Така, влязъл в

сферата, аз взех Короната в ръцете си. А тогава Божият Дух в сферата обгърна мен и Короната, като ми казваше:

“Аз съм Духът на Христовата Корона! Аз свидетелствам за нейния блясък и Огън, и се явявам в живота на всичките Небесни царе, на които Исус е Цар! Последвай ме, слуго Господен, за да свидетелстваш на всичките Божии Светии за Златната Корона на твоя Господ!”

След тези думи Духът ме хвана и двамата с Него полетяхме към високата планина на Христовото Преображение. А когато стъпихме на един от върховете ѝ, Духът отново ми проговори, като казваше:

“Вдигни Короната към Небето, слуго Господен! И като призовеш Исус, помоли Го да те направи един от царете Си!”

Чул Святите думи на Духа, аз вдигнах Короната към Небето, като извиках:

“Господи Исусе! Царю на царете! Аз искам Ти да царуваш в сърцето ми и Ти да носиш Короната Си вътре в мене! Моля се за Твоята благословия и за полагането на Твоите ръце върху главата ми! За да я намериш достойна за Короната Ти, а мен – за свидетел на Царството Ти!”

След последните ми думи от самата Корона излезе мълния, която се стрелна към Небето. И ето, че сред облаците, по подобие на предишните видения, се отвориха врати. И Сам Господ се яви пред вратите, като ми казваше:

“Чух молитвата ти, слуго Мой, и видях Короната Ми, която си протегнал към Мене! Затова, според както си Ме помолил, нека ти бъде според думите ти! Ръцете Ми ще слязат с мълнията на свидетелството, и Огънят Ми ще пламне в Короната Ми! А тогава ти послушай Божия Дух! Понеже Той ще сложи Короната Ми на главата ти!”

След тези думи на Исус, мълния с Огън се спусна от Небето и направи Короната да пламне в ръцете ми. А отсред мълнията Святите ръце на Господ докоснаха главата ми и я помазаха със Съвършено благоволение. И ето, че Божият Дух взе пламналата Корона от ръцете ми, като казваше:

“Слуго Господен! Преди да сложа Короната на Исус на главата ти, спомни си думите Му в Евангелието:

“Вие знаете, че управителите на народите господаруват над тях, и големците им властват над тях. Но между вас не ще бъде така; но който иска да стане големец между вас, ще ви бъде служител; и който иска да бъде пръв между вас, ще ви бъде слуга; също както и Човешкият Син не дойде да Му служат, но да служи, и да даде живота Си откуп за мнозина...”¹⁸

И като помниш тези думи, понеже те са Огънят и блясъкът на Короната, забележи, че Короната има две страни. Едната страна е вътрешна и докосва с Огън главата! Другата е външна и покорява с блясък сърцата! А ти искаш ли сега да разбереш на какво отговарят вътрешната и външната стени на Короната?”

“О, Божий Духо!” – отговорих аз – “Цялото ми сърце е влюбено в Короната на Исус! И аз не желая нищо друго, освен Исус да царува чрез мене!”

Чул думите ми, Божият Дух се усмихна някак тайнствено. А след това, протегнал ръцете Си, Той каза:

“Коленичи в присъствието Господно, за да поставя Короната на главата ти!”

Прелял от благоговение и трепет, аз коленичих пред Божия Дух. А Той вече поставяше Короната върху главата ми, когато усетих страшната ѝ тежест. Сякаш не Корона, а планина беше поставена върху главата ми. Това ме накара да попитам Божия Дух:

“Защо е толкова тежка Короната на Исус, Божий Духо?”

А Той ми отговори, казвайки:

“Тежестта на Короната е поради отговорността, която започваш да носиш пред Исус като Негов цар. Но за свидетелство на Божиите чедата ти казвам, че същинската тежест е поради Огънят и блясъкът на Короната. Понеже Огънят е отвътре, а блясъкът – отвън.

¹⁸ (Матей 20:25-28)

А сега Ме последвай! Понеже ще те заведе при Божи чедя, които Господ вече е събрал на високата Си планина. За да им бъдеш цар и да царуваш сред тях, както иска Исус!”

Опитах се да се изправя, но не можех. Короната тежеше със страшна сила. Направих втори, трети опит – същият резултат. И тогава от сърцето ми излезе възлияние, с което казах на Божия Дух:

“Божий Духо! Не мога да се изправя с Короната! Нека Господ не ми го зачита за безсилие, но аз ще пълзя след Тебе и ще Те следвам коленичил!”

“Това не е срамно, слуго Господен!” – ми отговори Божият Дух и продължи:

“Истинските царе на Исус винаги стоят и вървят коленичили на земята пред Бога! Затова ти свикни с тази мисъл, че докато носиш Короната на Исус, всякога ще бъдеш на колене пред Господа! А сега върви след Мене! Защото непременно трябва да разбереш за Огъня отвътре и блясъкът отвън!”

Послушал Божия Дух, аз започнах да пълзя след Него, докато се намерих сред много Божи чедя. И ето, че Свидетелят на Короната ги посочи, като ми казваше:

“Приближи се до тези Божи дечица и започни да царуваш сред тях!”

С вълнение, което нямам думи да опиша, аз се приближих до Божиите дечица. И те, като ме видяха, учудиха се твърде много, понеже пълзях пред тях и дори ме подканиха да се изправя, понеже им беше неудобно да ме гледат в това положение. Така аз се опитах да се изправя, когато забелязах, че при надигането ми блясъкът на Короната отвън чувствително намаля. А когато се сниших до самите им нозе, той се възвърна с цялата си сила. Това ме накара да извикам към Божия Дух, казвайки Му:

“О, Свидетелю на Исусовата Корона! Ако е Истина, че царувам с Исус, то блясъкът на царуването ми с Него е толкова по-голям, колкото повече се снишавам сред Божието домочадие, до самите нозе на Божиите дечица! И сега разбирам, че слугуването между братята и сестрите е самият блясък на Короната отвън! Защото той който слугува на земята, той всъщност царува с Исус в небесните места! Затова аз ще продължа да се снишавам и

всякога ще слугувам на Божиите чеда, счел себе си за по-нисък от всички тях!”

След тези мои думи, наведен до сами нозете на Божиите чеда, аз усетих, че Короната още повече увеличи блясъка си. А тогава Божият Дух ми проговори, казвайки:

“Думите ти са правдиви, слуго Господен! И нека сега ги запомнят всичките Божии избрани и посочени за царе от Господа!

Слугуването между ближните е блясъкът на Златната Корона! И колкото повече се снишавате, за да бъдете невидими и малки, толкова повече Царят на Сион се въздига и става голям в Божието събрание! Но ти сега виж и Огънят, който е откъм вътрешните стени на Короната. Защото тия Божии чеда трябва да бъдат не само осветени! Те трябва да бъдат стоплени!”

“Как да го видя, Божий Духо?” – попитах аз. А Духът ми отговори, казвайки:

“Мисли за Бога с цялото си сърце, с всичкия си ум и с всичката Свята Любов, която имаш от Исус!”

След думите на Духа, аз затворих очите си и потърсих Огъня. И ето, че Огънят беше някъде дълбоко под мен. А това ме накара духом да протегна ръце към Огъня и да извикам към Бога и Отца:

“Святи мой Отче! Огнени мой Татко! Извикай ме при Себе Си! Направи ме да потъна при Тебе! Да напълня Короната на Исус с Огън, за да бъдат стоплени Твоите чеда! Нека аз потъна, а Твоите да се издигнат! Нека аз бъда нищо, за да станат те всичко!”

След думите на тази молитва аз усетих, че потъвам, макар да стоях все там – при Божиите чеда. И колкото повече потъвах, толкова повече Огнените шепи на Отца се уголемяваха пред сърцето ми. Така накрая наистина попаднах в Божиите шепи. И Сам Отец проговори на сърцето ми, като казваше:

“Сега разбра ли колко тежка е Короната на Исус, сине Мой? Сега разбра ли, че оня, който приема да слугува с блясъка на Короната, той приема и да се смирява с Огъня на Короната!

Ето, с Огън те запалих! И Огнени лъчи ще бликат от Короната върху главата ти! За да стоплиш всичките нестоплени сърца! Да ги обичаш с Моята Любов и всякога да стоиш смирен пред Лицето Ми, за да те извися на времето, което съм решил!”

След тези думи на Отца, аз отново се намерих сред Божиите чеда. И тогава видях, че Короната върху главата ми не само блестеше. Не! Тя грееше и топлеше! А Божият Дух, видял духовното ми преображение, ми проговори, казвайки:

“Запиши това видение на книга за свидетелство на всичките Божии Светии! Защото Сам Отец свидетелства в тебе за Короната на Сина Си. И в Неговото свидетелство всички трябва да разберете Небесната Истина:

Смирението е Огънят на Христовата Корона!

А когато сред Божието домочадие се съберат Слугуването и Смирението, то тогава наистина Христос е започнал да царува сред Своите с царете, на които Той е Цар!

А сега, слуго Господен, нека отново те въведа в Залата на Скъпоценния Камък. Защото ти свидетелства за Златната Корона по Съвършената Воля на Бога!”

Ето, че Духът наистина ме издигна в Залата на Исус. А там моят Господ, развълнуван и изпълнен от Свята Любов, ме прегърна с ръцете Си и погали главата ми, като казваше:

“Слуго Мой! Сърцето ти преживя най-великото благословение за духовния човек.

Благословието на Златната Корона! Благословието да придобиеш образ на слуга, който е скритият на земята Небесен Образ на Царя! Благословието – да познаеш, че Слугуването и Смирението са блясъкът и Огънят на Моята Корона!

Блажени отсега и довека Господните слуги, които са истинските Ми и Свети царе на земята! Блажени отсега и довека човеците, които помнят и знаят, че колкото повече те се снишават, толкова повече Аз царувам и Църквата познава Славата Ми!

Блажени отсега и довека Божиите чеда, които не се съблазняват от слугуването на слугите, но виждат в тях царе, създадени по Образа на Царя на Сион!

Ето, дадох ви Златната Си Корона!

Приближете се със стените си до Моята Стена!

Слугувайте, за да царувате! И царувайте, за да слугувате!

Аз, Скъпоценният Камък от Сион все още говоря и не млъквам!”

СИМВОЛЪТ НА ХРИСТОВАТА ЛЮБОВ

1. ВИДЕНИЕТО В СФЕРАТА НА ЗЛАТНИЯ СВЕТИЛНИК

Скъпи мой братко! Верни ми приятелю!

Нормално е човеците да кажат, че всяка книга има начало и край. Така те започват да я четат от първата страница, докато стигнат до последната. И когато я затворят, си казват:

“Прочетохме и тази книга!”

Нека обаче аз да те провокирам с едно ново отношение към Святите думи и видения, на които Господ ме направи свидетел в Залата на Скъпоценния Камък. Нека ти кажа, че тази пророческа книга няма начало и няма край. Тя е била написана още в безначалната Вечност и ще се върне отново във Вечността. А на мен, като на Божий слуга, просто е била дадена привилегията да я преживея в Дух и Истина и да я разглася на Божиите чеда. Ето защо, пристъпвайки към последното видение от последната сфера в Залата на Скъпоценния Камък, аз няма да затворя, но по-скоро ще отворя всичките духовни врати към Вечните Стени на Господ Исус Христос.

Ето затова ти казвам, че тази книга няма начало и край. Тя идва като Слово от Безначалния и Свят Господ на нашите души и сърца, и ще се превърне във вечно съкровище за сърцата, които я приемат с вяра.

Преди да пристъпя към сферата на Златния Светилник, аз искам да ти разкрия размишленията, в които ме потопи Святият Дух, за да подготви духа и сърцето ми за последното и най-свято видение от моя Господ.

И така, братко мой, времето на този свят вече приключва. Аз зная защо се родих на света и защо познах Исус като Господ на моя живот. Зная също така защо писах без прекъсване и почивка в продължение на тринадесет години. Зная защо Господ не даваше сън на клепачите ми, нито ми спести Скръбта и Страданията Си, чрез които Той поиска да се уподобя на Него. Едни стихове от “Евангелието от Матей” се превърнаха в духовен

старт на моето духовно служение пред Исус и същите стихове ще бъдат и моето финализиране в Сионовото състезание. Ето тези стихове, братко мой:

“Тогава небесното царство ще се оприличи на десет девизи, които взеха светилниците си и излязоха да посрещнат младоженеца. А от тях пет бяха неразумни и пет разумни. Защото неразумните, като взеха светилниците, не взеха масло със себе си. Но разумните, заедно със светилниците си взеха и масло в съдовете си. И докато се бавеше Младоженецът, додрия се на всичките, и заспаха. А по среднощ се нададе вик: Ето Младоженецът иде! Излизайте да Го посрещнете! Тогава всички ония девизи станаха и приготвиха светилниците си. А неразумните рекоха на разумните: Дайте ни от вашето масло, защото нашите светилници угасват. А разумните в отговор казаха: Да не би да не стигне и за нас и за вас, по-добре идете при продавачите и си купете. А когато те отидоха да купят, Младоженецът пристигна; и готовите влязоха с Него на Сватбата, и вратата се затвори...”¹⁹

Докато всички девизи, записани в тия пророчески думи на Исус, бяха заспали, Той дойде при мен като Младоженец. Дойде, за да ме предупреди, че идва скоро. Дойде, за да ме намери не сред ония девизи, които спяха, но като един от дадените Му от Отца слуги, на които се дължеше възгласът:

“Ето, Младоженецът иде! Излизайте да Го посрещнете!”

Всичкият Христов Дух в пророческите книги, които написах в първите години на моето посвещение, говореше именно затова – че Младоженецът иде. От развъртелия се Негов бич против търговците в Храма до поразяването на началствата и властите на нечестието в небесните места.

Да, но онези девизи, които тежко се пробуждаха и бяха останали без Масло в светилниците си, не поискаха да познаят, нито да признаят служението на Божия пророк. Той не беше спал в техните спални, нито беше се сношавал с духовете на тяхната религиозна сънливост.

“Откъде-накъде ще ме събужда някакъв, който аз не съм назначила на щатна длъжност като пророк?” – попита се първата от неразумните девизи.

¹⁹ (Матей 25:1-10)

“Той завършил ли е теология в нашите престижни институти и академии, за да разбере, че е доктринален?” – попита след нея втората от неразумните девици.

“Кой му е пастор на тоя Главчев, за да прочета препоръките и атестациите за него? Той пасторския авторитет зачита ли?” – раздразнено допълни третата от неразумните девици.

“Да вярвам ли на глупостите, които пише този Главчев, след като явно и открито хули най-продаваните автори в историята на християнството?” – изсъска четвъртата от неразумните девици.

“Да приема ли, че ще ме събужда един никаквец, след като той никога не е бил свидетел на просперитета и благословенията?” – изкрещя петата от неразумните девици. И докато петте спонтанно отхвърляха Божия пророк и му се поругаваха, те пропуснаха да забележат една малка, но съдбоносна подробност:

Светилниците им бяха угаснали и нямаха нито Огън, нито Масло, за да светят! Нещо повече – в голямото и страшно поругаване, на което предадоха Божия слуга, те подбудиха Господ към ревниност, тъй щото Исус започна да посещава пророка Си с още по-голяма Благодат и изобилно водителство.

Самият светилник на Божия слуга заблестя толкова силно, щото посочените и призованите от Бога наистина напуснаха тъмните спални на религиозното християнство и излязоха, за да посрещнат Младоженеца...

Как обаче ще продължат думите от Христовото пророчество в живота ми, а и в живота на всички, които се осветиха със Словото на Божия Пророчески Дух? (Внимавай на отговора, братко мой, понеже това е пророчество за бъдещите дни!)

Истината е, че след време и петте неразумни девици ще поискат някак да припознаят пророческите книги на служение “Мория” като духовно стоеие и проповядване от самите тях. Духовните водачи и началници в тези църкви ще направят всичко възможно да се докопат до пророческия светилник и да започнат едно лицемерно и козметично поправление. Сиреч:

“Виждате ли, че и ние сме угодни на Бога и говорим досущ като Божия пророк? Каквото пише в неговите книги, това и ние приказваме от нашите амвони!”

Да, ама не! Защото от века и до века нито се е чуло, нито се е видяло, нито от Божии уста се е потвърдило, че Святият Дух свидетелства на религиозното лицемерие. Няма да се случи нищо повече от това, което Исус е изговорил в “Евангелието от Матея”, а именно, че неразумните отиват при разумните и им казват:

“Дайте ни от вашето Масло, защото нашите светилници угасват!”

Тоест:

“Елате в събранията ни и призовете Святият Дух да свидетелства за нашите проповеди така, както потвърждава и свидетелства за книгите на оня Главчев!”

Но тогава разумните, сиреч, просветените от Божия Пророчески Дух, ще им отговорят:

“Да не би да не стигне и за нас и за вас, по-добре идете при продавачите и си купете...”

Тоест:

“Как можете да съвместявате на едно място книги, дадени даром от Божий пророк с всичката проклета теология на златните ви американски идоли, които сте величаели през времето на вашето духовно невежество?”

Идете при търговците и оттам си купете Маслото на Святия Дух! Идете при търговците и от тях си купете Огъня на Бога и Отца! Идете при търговците и чрез тях спечелете благоволението на Младоженеца! Ние в събранията ви няма никак да дойдем, докато сред тях пълзят червеите на мерзостта, която докарва запустение? Нима не вярвате вече в търговията на Бени Хин? Та нали той каза “Добро утро” на Святия Дух? Значи в него има Масло и Огън, за да напълните с тях светилниците си! Идете при него!

Нима не вярвате вече в търговията на Робъртс Лиардън? Та нали той написа книгата “Аз видях Рая” и Исус му се обеща, че ще получава свръхдози от Святия Дух? За какво са ви обикновените “доза” от книгите на Божия пророк, когато на търговския тезгях на Лиардън ви чакат толкова много “свръхдози”? Идете при него!

И само книгите на тия двамата ли имате по лавиците на библиотеките си? А какво още да ви кажем за Дерек Принс, Улф Екман, Джон Аванзини, Род Парсли, Кенет Копланд, Кенет Хегин? При толкова много писатели, забогатели от продаване, защо ще търсите свидетелствата на един отритнат бедняк или присъствието на неговите сподвижници? И как изобщо ще приравните неговия поруган живот с живота на тия ваши идоли? Как изобщо ще сложите на едни и същи везни пред Бога сърце, което даде всичко даром, със сърца, които всякога продаваха и удариха джакпота на Сатана? Идете при тях! Идете при търговците и си купете Маслото и Огъня!”

Както можеш да предполагаш, братко мой, неразумните девици няма никак да преглътнат изобличението от просветените, понеже те остават непогрешими, праведни и святи в собствените си очи.

“А бе какво толкова ще му мислим или ще се притесняваме от някакъв нещастник, който се изживява като пророк!” – ще кажат арогантно те. И след това ще добавят:

“Нека отидем при търговците и да си купим Масло и Огън от нашите утвърдени пророци и проповедници! А пък тоя Главчев и тия като него – да вървят по дяволите!”

Но именно така продължават и пророческите думи на Исус:

“А когато те отидоха да купят, Младоженецът пристигна; и готовите влязоха с Него на Сватбата, и вратата се затвори...”

Знаеш ли кои думи от това пророчество подсказват всичката възможна проклетия, която ще настъпи за тщеславните църкви? Виж ги, братко мой:

“А когато те отидоха да купят...”

Знаеш ли какво означават тези думи, като изповед на неразумните девици към Младоженеца? Виж и изповедта:

“Ние не можем без търговията си, Боже! Ние не можем без търговските си идоли, Господи! Ние смятаме, че и Ти Самият, Исусе, Си търговец и затова винаги сме Те обичали по сметка! Ние дори и в Царството Ти ще продължим да търгуваме, докато накрая не превърнем Хълма Сион в една огромна сергия, пълна с всякакви скъпоценни камъни за продан! Ние така сме Те познали, Господи! И затова от търговията си няма да се отречем! Защото Твои са всичките писатели-търговци и Ти Си ги вдъхновил, позлатил

и призовал да продават! Ние няма да ги наречем съблазнители на дявола, понеже те са Твои свидетели и за Тебе пишат и говорят!”

Ще приеме ли обаче Младоженецът подобна изповед, като признание в Любов? Не подхожда ли тази изповед много повече на духовни проститутки и извратени религиозни женища, отколкото на Свята и Благодатна Църква на Бога?

Истината е, че Небесната Врата ще се затвори. И с Исус ще влязат само тия, които са запалили светилниците си за Него!

Но ти запомни, братко мой!

Исус ще ти даде да влезеш през вратата само ако си запалил Неговия Златен Светилник в сърцето си!

Сега разбираш ли защо толкова пространно разгледах пророческите думи на Исус от “Евангелието от Матей”? Именно защото Светилникът е символ в Самото Сърце на Господа, в самата сърцевина на Скъпоценния Камък от Сион. И ако някой не е придобил Златния Светилник в сърцето си, то той стои твърде далеч от Сърцето на Исус и от участие на Неговата Сватба. Затова аз нека никак повече да не бавя последното от Святите видения в тази пророческа книга, но да те въздигна в присъствието на Исус и до Залата на Скъпоценния Камък.

Аз все така стоях в Залата, когато Господ отново проговори на сърцето ми, като ми казваше:

“Слуго Мой! Сега аз ще те допусна дълбоко в Сърцето Си! Толкова дълбоко, колкото Младоженецът може да допусне само истински влюбената в Него Невяста! Затова ти пристъпи към последната седма сфера в Залата на Скъпоценния Камък. И като простреш ръка, вземи Златния Светилник и следвай Божия Дух, Който свидетелства за него!”

Послушал Исус, аз пристъпих към седмата сфера, а сърцето ми вече твърде ясно виждаше Златния Светилник. Самият Светилник представляваше Менора с едно издигнато светило в центъра, и с по три светила отляво и отдясно на централното светило. Така, влязъл в сферата, аз прострях ръцете си, като хванах Златния Светилник. А тогава Божият Дух, Който беше Свидетелят на Светилника, ме обгърна, като казваше:

“Слуго Господен! Последвай Ме в Божието Светилище, където ще видиш Сърцето на Исус, уподобено на тоя Златен Светилник! Там Сам Господ ще ти даде да докоснеш всяко от светилата Му, за да свидетелстваш за Него на всичките Божии Светии!”

След последните думи на Божия Дух ние не полетяхме надолу, както в предишните видения, но Духът премина с мен през Залата на Скъпоценния Камък и ме въведе в Божието Светилище. И ето, че пред очите ми се яви Господ Исус Христос, в Слава, неизразима и величествена. Той се приближи до мен и взе Златния Светилник от ръцете ми, като ми казваше:

“Слуго Господен! Идва Денят, когато Отец Ми ще съчетае Младоженеца и Невястата, а пламъците на този Златен Светилник ще лумнат с всичката си сила в сърцата на всичките Звани, Избрани и Верни. Ето, поставям Златния Светилник в Сърцето Си и ти повелявам да пристъпиш пред Мене!”

След тези думи Господ съедини Светилника със Сърцето Си. А аз, останал без дъх от съкровената Святост на знамението, паднах на колене и покрих с ръце очите си, като не можех да издържа на Славата Господна. Но ето, че Божият Дух ме въздигна с ръцете Си, а Господ отново ми проговори, казвайки:

“Пристъпи към Мен, слуго Мой, и докосни главното светило на Светилника!”

Послушал Исус, аз пристъпих до Сърцето Му и докоснах главното светило. И ето, че Огънят от Светилото пламна по пръстите ми, а Гласът на Отца изпълни Светилището, като казваше:

“В началото беше Словото, и Словото беше Исус! Всичко чрез Него стана и без Него не е сътворено нищо от сътворените неща!

Слуго Господен - Словото Исус е Светилникът за нозете ти, и виделината на пътеката ти! Маслото в Словото е Святият Дух, Който свидетелства, че Словото е Вярно и Истинско! А Огънят в Словото съм Аз, Бог Отец, Всемогъщият!

Да имаш Светилника в сърцето си, то значи че Отец, Синът и Святият Дух са дошли и направили обиталище в тебе!”

След тези думи на Отца, Исус отново ми проговори, като казваше:

“Докосни сега последователно трите светила от дясната страна на главното светило! Защото самите светила ще се изявят на сърцето ти с Гласа Господен!”

Послушал Исус, аз докоснах първото от светилата. И ето, че то лумна твърде силно и подпали пръстите на ръката ми. А в самото светило се яви Дървеният Скиптър на Исус, който ми казваше с Гласа Господен:

“Аз съм Властта и Авторитетът на Исус! И на мене всякога свидетелстват Словото, Маслото и Огънят!”

След тези думи на първото светило, аз докоснах второто. И ето, че и то лумна твърде силно, а пламъците подпалиха ръката ми. А в самото светило се появи Дървената Чаша на Исус, която ми казваше с Гласа Господен:

“Аз съм Страданието и Скръбта на Исус! И на мене всякога свидетелстват Словото, Маслото и Огънят!”

След тези думи на второто светило, аз докоснах и третото. А и то, подобно на предишните две, лумна и докосна с Огън ръката ми. А в самото светило се яви Дървеният Кръст, който ми казваше с Гласа Господен:

“Аз съм Разпятието и Възкресението на Исус! И на мене всякога свидетелстват Словото, Маслото и Огънят!”

Така, докоснал трите светила, отдясно на централното светило, аз погледнах с възмущение към Господа. А Той отново ми повели, казвайки:

“Докосни сега трите светила, които светят отляво на главното светило! Защото и трите ще ти се изявят с Гласа Господен!”

С огромно благоговение и трепет аз прострях ръката си, за да докосна първото от трите светила, които светеха отдясно на главното светило. И ето, че пламъкът на първото лумна твърде силно, като изпълни пръстите ми с огън. А в самото светило се яви Златната Тръба, която ми казваше с Гласа Господен:

“Аз съм Грабването от Исус! Духът и Силата на Илия, които водят до нетление! И на мене всякога свидетелстват Словото, Маслото и Огънят!”

След тези думи на светилото, аз докоснах второто след него. А и при него пламъкът му лумна твърде силно, а огънят му премина през ръката

ми. И ето, че в светилото се яви Златният Пръстен, който ми казваше с Гласа Господен:

“Аз съм Непорочността и Чистотата на Исус! И на мене всякога свидетелстват Словото, Маслото и Огънят!”

След тези думи на второто светило, аз докоснах с ръка и третото. Така и неговият пламък лумна силно, а огънят подпали ръката ми. И ето, че в светилото се яви Златната Корона, която ми казваше с Гласа Господен:

“Аз съм Слугуването и Смирението на Исус! И на мене всякога свидетелстват Словото, Маслото и Огънят!”

Моето докосване до светилата на Божията Менора беше приключило. И тогава Господ Исус докосна с ръце Сърцето Си. И като простря Златния Светилник към мен, казваше ми:

“Слуго Господен! Всичкото ти слугуване пред Царя на Сион беше труден, тежък и изнурителен изпит.

Изпит по незлобие и добродетелност.

Изпит по истинност и смиреномъдрие.

Изпит по благоразумие и безукорност.

Изпит по благочестие и почителност.

Изпит по неизменност и щедрост.

Изпит по неподкупност и непоклатимост.

Изпит по братолюбие и боголюбие!

Ти издържа тези изпити, защото Аз бях Силата на сърцето ти и Вечният ти дял! Ти устоя в тези изпити, защото стените ти всякога се докосваха и прилепяха до Стените на Скъпоценния Камък от Сион! С всяка от шестте си Стени изпитах и проверих сърцето ти! И с всяка от тях те направих победител в Моята Вяра и Моята Надежда! Но днес е денят и сега е мигът, когато изцяло те намирам за Съвършен победител и в Моята Любов!

Затова Скъпоценният Камък от Сион те дарява със сърцевината Си! Със Златния Светилник и седемте му светила!

Иди и свети в тъмнината, слуго Мой!

Иди и посочвай на заблудените Пътя към Вечното Спасение и им давай Словото на Вечния Живот! Иди и благославяй цялото

Божие домочадие с Вечните и Свети символи на Скъпоценния Камък от Сион! Любовта на Отца, Сина и Святия Дух всякога ще бъдат с тебе! И Божията Тайнствена Премъдрост, която отвори за теб вратите към Вечността, ще бъде всякога твоя спътница! За да пълни устните ти с мед, и сърцето ти с Масло!”

След тези пламенни и Свети думи, Исус положи Златния Светилник в сърцето ми. А след това отново проговори, казвайки:

“Чуйте Гласа Ми, Божии чеда! Приеми Светилника Ми, Моя Църкво! Много дарове ви дадох чрез пророка Си, но тази Свята книга е най-големият Ми дар за вас! Защото с нея ви открих символите на Стените Си, към които можете да се приближавате с Моята Вяра, с Моята Надежда и с Моята Любов! Защото в нея към свидетелството на пророка Ми се прибавиха и свидетелствата на седемте Божии Духове, които са седемте очи на Агнеца, разпратени по цялата земя, седемте светила на Светилника и седемте Свидетеля на Скъпоценния Камък!

Блажени всички, които познават Стените на Скъпоценния Камък от Сион и побързат да се съградят в тях! Те ще се нарекат Небесен Ерусалим! Свети Огнени камъни, които от род в род, и от век на век ще разказват с делата си за Славата Божия, която ги е утвърдила и изкупила от грешния и мрачен свят, за да светят като звездите до вечни векове!

Аз, Скъпоценният Камък от Сион, дадох тази най-свята и най-благодатна книга на пророка Си! Аз разкрих пред него Стените Си!

Аз изпълних сърцето му със Символите Си! Амин и Амин!”